

Catalunya Cristiana

[f/catalunyacristiana](#)

[i/catalunya_cristiana](#)

www.catalunyacristiana.cat

[@catalunyacristiana.bsky.social](#)

[@catorristiana](#)

[catalunya cristiana](#)

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Continuïtat amb segell propi

L'Església celebra l'elecció del cardenal Robert Prevost com a papa Lleó XIV, el primer nord-americà i el primer religiós agustinà

Cròniques vaticanes
d'Àngeles Conde, Mercè
Alonso Juan-Muns
i Bernat Folcrà

Articles de: Lorena Pacho, Joan Josep Omella,
Manel Gasch, Natàlia Aldana, Salvador Pié, Joan
Planellas, Romà Casanova, Josep Teixidó, Francesc
Torrallba, Armand Puig, Blanca Serres, Ramon
Espadaler, Daniel Arasa, Josep Maria Turull,
Agustí Borrell i Sebastià Taltavull

EDITORIAL

L'amic de Francesc

Reunit amb els cardenals, el nou Papa, el primer nord-americà i el primer religiós agustinà, els va dir que havia escollit el nom de Lleó en memòria de Lleó XIII (1810-1903), principalment perquè amb l'encíclica *Rerum novarum* va afrontar la qüestió social en el context de la primera gran revolució industrial i "avui l'Església ofereix tot el seu patrimoni de Doctrina Social per respondre a una altra revolució industrial: el desenvolupament de la intel·ligència artificial, que comporta nous desafiaments per a la defensa de la dignitat humana".

Més lluny en el temps va haver-hi un altre Lleó, que en aquest cas no va ser Papa però sí secretari, confessor, company i amic de sant Francesc d'Assís: el beat fra Lleó d'Assís (c. 1195-1271). "Senzillesa i humilitat són dues paraules que els biògrafs empen sovint per definir-lo. Acompanyà el sant a La Verna, on rebé els estigmes, i era present en la seva mort i en la de santa Clara el 1253. És famosa la dita fraresca: 'Fra Lleó, escriu...'", rememora el franciscà i historiador Agustí Boadas.

Robert Francis Prevost no únicament ha rellevat Jorge Mario Bergoglio com a Successor de sant Pere, sinó que també ha estat el seu amic. Va ser Francesc qui, en veure les seves aptituds, el va fer bisbe de Chiclayo, al Perú, i el va cridar a Roma per convertir-lo en un dels seus més estrets col·laboradors. El va posar al capdavant del Dicasteri per als Bisbes i el va fer president de la Pontifícia Comissió per a l'Amèrica Llatina, entre d'altres responsabilitats.

Lleó XIV prosseguirà la tasca iniciada pel seu amic Francesc, amb dues fites imminents al calendari com són el Jubileu 2025 —amb la canonització de Carlo Acutis— i la fase d'implementació del Sínode, mentre recuperarà gestos anteriors. Però sens dubte que també hi haurà coses noves, *rerum novarum*, perquè cada Papa marca amb el seu segell propi l'esdevenidor de l'Església. Així ho han fet els seus 266 predecessors, "desgastant-se fins al final perquè a ningú no li manqui l'oportunitat de conèixer i estimar Crist" (primera homilia com a Pontífex a la Capella Sixtina, el 9 de maig del 2025).

.....

SUMARI

18 MAIG 2025

Editorial	03
Benvingut, Lleó XIV	04
Valoració del cardenal Omella	12
Un Papa de la pau i per a la pau	14
Carta dominical	17
Valoracions des de Catalunya	18
Primera homilia	26
Valoracions de l'Església espanyola	28
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	37
Opinió	38
Agenda	46
Des del carrer	47

Fundació "la Caixa"

Si una persona surt d'un punt A per un camí difícil i una altra surt d'un punt B per un camí més còmode, es trobaran?

A casa nostra, milions de persones grans viuen en situació de soledat. La Rosa i la Maria es van trobar gràcies al programa de Gent Gran, que treballa per millorar el benestar de més de 533.000 persones grans en situació de soledat cada any. Perquè nosaltres no creiem en les coincidències, creiem en les oportunitats.

Només és progrés si progressem tots

A

Rosa, participant del programa de Gent Gran

B

Maria, treballadora social

Descobreix-ho a fundaciolacaixa.org

El seu nom uneix una sèrie de qualitats
que els cardenals electors havien detectat

BENVINGUT, LLEÓ XIV

*Lleó XIV en la seva primera
aparició com a Summe Pontífex.*

ÁNGELES CONDE

Ciutat del Vaticà

Van ser 24 hores frenètiques les que van separar *l'extra omnes* a les sis de la tarda del 7 de maig de les sis de la tarda del 8 de maig. Com havien comentat molts cardenals durant els dies de Congregacions generals, es va acomplir la previsió que el Conclave seria curt. El que no es va preveure és que no s'acompliria cap dels horaris de les fumates. En la primera jornada, els 133 electors van estar tancats durant tres hores a la Capella Sixtina per desesperació dels fidels a la plaça de Sant Pere. Se sabia que la fumata del primer dia seria negra i, segons la informació del Vaticà, hauria d'aparèixer a l'entorn de les set de la tarda. Des de ben aviat, fidels, curiosos i algun despistat es van apostar a la plaça de Sant Pere per seguir els esdeveniments. El sol de la tarda caient rere la façana de la basílica impedia dividir amb claredat si sortia alguna mena de fum de la xemeneia i en alguna ocasió més d'una persona va confondre un núvol amb el fum.

Les hores passaven i l'expectació a la plaça esdevenia impacientia. Els fidels aplaudien o cantaven com si volguessin fer-se escoltar pels cardenals dins de la Capella Sixtina per anar de pressa. I així, després de més de tres hores, la fumata va sortir negra. S'havien congregat a la plaça de Sant Pere i a la Via della Conciliazione unes

30.000 persones per veure de primera mà com el fum explicava al món que encara no hi havia Papa. De seguida es van dispersar sense cap contratemps. Després es va saber que el cardenal Raniero Cantalamessa es va estendre molt en la seva predicació, que es va allargar més enllà dels 40 minuts. A més, probablement hi va poder haver algun tipus de petit contratemps durant les votacions que va fer que es prolonguessin tanta estona. És una cosa que no hauríem de saber mai en virtut del jurament de secret de tot el que passa un cop es tanquen les portes de la Capella Sixtina.

La segona jornada del Conclave va començar amb una expectació encara més gran que la primera. I, com en la primera, cap horari es va complir. Alguns grups de fidels

És el Pontífex que es buscava: missioner, creador d'unitat i comunió, constructor de diàleg i ponts i testimoni de pau

es barrejaven ja amb la marea de periodistes d'arreu del món apostats a la plaça de Pius XII, adjacent a la plaça de Sant Pere. La fumata va ser negra i va sortir abans de les dotze del matí. No va ser ni a dos quarts d'onze ni tampoc al punt del migdia, com s'havia dit. Tocava esperar. Els cardenals van retornar a Casa Santa Marta i fins a dos quarts de cinc no van tornar a la Capella Sixtina.

A la tarda, a l'entorn del Vaticà, l'ambient era de fumata blanca. Els fidels hi van començar a arribar molt d'hora. N'hi havia que no se n'havien mogut des del matí. I mentre esperàvem ja que no hi hagués fumata a dos quarts de sis i, per tant, sortís a les set, a les sis i set minuts de la tarda ens va sor-

prendre el fum blanc. “*¡Habemus papam!*”, se sentia arreu. Tothom es va posar a córrer cap a la plaça. Van començar els aplaudiments, el repic de campanes de la basílica i els crits de joia. Poc més d'una hora després, coneixíem la identitat del Pontífex número 267 de l'Església catòlica: l'agustinia Robert Francis Prevost.

Alguns diran que el seu nom no estava entre les apostes. Però en les apostes realistes, no les de ciència-ficció dels darrers dies, sí que hi era; perquè el seu nom conjumina una sèrie de qualitats que els cardenals electors havien detectat, com així ho va fer el papa Francesc, qui el va crear cardenal. És un nom de gran formació, religiós i coneix la Cúria vaticana. És el Pontífex que es buscava: missioner, creador d'unitat i comunió, constructor de diàleg i ponts i testimoni de pau. No en va, des del balcó de la llotja central de la basílica de Sant Pere el papa Lleó XIV es va presentar al món amb una salutació de pau: “La pau sigui amb vosaltres!” I, a més de en italià, va parlar en espanyol, perquè Lleó XIV, és a dir, el cardenal Prevost, ha estat missioner al Perú durant 40 anys. Va triar aquest idioma per saludar la cristiandat en lloc de la seva llengua materna, que és l'anglès, ja que és nord-americà.

L'explicació de l'elecció del nom Lleó XIV, tal com ell mateix ha dit, respon a l'admiració pel Papa de la *Rerum novarum*, l'encíclica que articula la moderna Doctrina Social de l'Església, el document frontissa en un canvi d'època marcat pel sorgiment del capitalisme i que propugna un ordre social just. Una altra de les raons d'aquest nom podria consistir en la figura que va acompanyar i va ser confident i amic de sant Francesc d'Assís: el germà Lleó. Seria un nom que evocaria la seva unió amb el papa Francesc, que va ser qui es va fixar en ell, bisbe d'una diòcesi del Perú, per portar-lo a Roma i convertir-lo en un dels seus més estrets col·laboradors a la Cúria. No en va, Francesc el va posar al capdavant del Dicasteri per als Bisbes i el va fer president de la Pontifícia Comissió per a l'Amèrica Llatina. ■

Des de **Càritas Catalunya**
desitgem de tot **al nou Papa**
que l'Esperit Sant el guïï
per acompanyar el Poble de Déu
i oferir llum i esperança a tot el món.

Allà on
ens necessiten

FES UN DONATIU

www.caritascatalunya.cat

BIZUM: 38301

ES69 2100 5000 5802 9517

El Vaticà presenta l'escut i el lema del Pontífex

LLEÓ XIII I SANT AGUSTÍ INSPIREN EL NOU PAPA

Visita al santuari de la Mare del Bon Consell a Genazzano.

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Redacció

Fotos: © Vatican Media

Hi ha diferents raons, però la principal és perquè el papa Lleó XIII, amb la històrica encíclica *Rerum novarum*, va afrontar la qüestió social en el context de la primera gran revolució industrial i avui l'Església ofereix a tothom el seu patrimoni de doctrina social per respondre a una altra revolució industrial i als

desenvolupaments de la intel·ligència artificial, que comporten reptes nous en la defensa de la dignitat humana, de la justícia i el treball.” Amb aquestes paraules explicava Lleó XIV la seva inspiració a l'hora d'escollir el seu nom com a Papa en el primer discurs formal davant del Col·legi cardenalici després de la seva elecció.

El Pontífex va expressar la seva gratitud als cardenals i va reconèixer la responsabilitat immensa que pesa damunt d'ell. Lleó XIV va recordar el llegat del papa Francesc “amb el seu estil de dedicació total al servei i d'essencialitat sòbria de vida,

d'abandonament en Déu durant el temps de la missió i de confiança serena en el moment de retorn a la Casa del Pare. Recollim aquesta herència valuosa i reprenem el camí, animats per la mateixa esperança que ens ve de la fe”.

Mirant cap al futur, el Papa va reiterar el camí iniciat pel Concili Vaticà II, renovat i reinterpretat sota el pontificat de Francesc. En aquest sentit, va destacar temes clau de la seva exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*: la primacia de Crist, la conversió missionera de la comunitat cristiana, la sinodalitat, el *sensus fidei* (el sentit sobrenatural

dels fidels), la pietat popular, la cura del febles i descartats o el diàleg amb el món.

D'altra banda, el Vaticà ha donat a conèixer l'escut i el lema del papa Lleó XIV, així com el seu retrat oficial. L'escut està dividit diagonalment en dos sectors: la part superior sobre fons blau presenta un lliri blanc; la part inferior té un fons clar i una imatge que recorda l'orde de sant Agustí: un llibre tancat en el qual hi ha un cor travessat per una fletxa. La imatge remet a l'experiència de la conversió de sant Agustí que ell mateix va explicar: "Has traspassat el meu cor amb la teva Paraula."

En els seus trets essencials, Lleó XIV va confirmar l'escut precedent, escollit per a la seva consagració episcopal, així com el lema *Illo uno unum*, les paraules de sant Agustí per explicar que "tot i que els cristians siguem molts, en l'únic Crist som u".

PRIMERES SORTIDES

Poques hores després de ser escollit Pontífex, Lleó XIV es va adreçar al palau del Sant Ofici, on va residir fins a la seva elecció. Allà va saludar afectuosament els presents i va estar disponible per a *selfies* fins i tot. Va impartir la benedicció i va expressar el seu agraïment.

Dissabte 10 de maig va fer una visita privada al santuari de Ntra. Sra. del Bon Consell a Genazzano, a uns 50 quilòmetres de Roma. És un santuari gestionat pels agustins i conserva una antiga imatge de la Mare de Déu molt estimada per l'orde de sant Agustí i en memòria de Lleó XIII. "Tenia moltes ganes de venir aquí en aquests primers dies del nou ministeri que l'Església m'ha confiat, per tirar endavant aquesta missió com a Successor de Pere", va declarar Lleó XIV.

En la tornada al Vaticà, es va aturar a la basílica de Santa Maria la Major, on va pregar davant la tomba del papa Francesc, sobre la qual va col·locar una rosa blanca, i la imatge de la Mare de Déu *Salus Populi Romani*.

Diumenge 11, abans de sortir al balcó central de la basílica de Sant Pere per resar el *Regina coeli*, el Papa va presidir una missa a les Grutes Vaticanes. Després de la celebració eucarística, Lleó XIV es va aturar uns minuts en pregària davant les tombes dels seus predecessors. ■

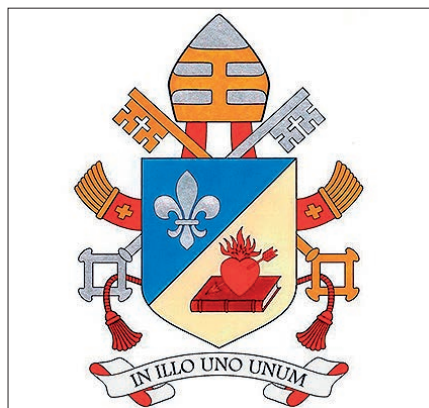
"MAI MÉS LA GUERRA"

L'11 de maig, diumenge del Bon Pastor i Jornada de Pregària per les Vocacions, Lleó XIV va presidir el res del *Regina coeli*, per primer cop com a Pontífex. En el 80è aniversari del final de la Segona Guerra Mundial, la seva veu va ressonar rotunda quan es va adreçar "als grans del món per dir-los: Mai més la guerra!, en l'actual escenari dramàtic de la Tercera Guerra Mundial o la guerra 'a trossets' com deia Francesc".

Al cor de Lleó XIV va ser present "l'estimat poble ucraïnès", per al qual va desitjar "que arribi el més aviat possible la pau justa i duradora, que els presoners siguin alliberats i els nens tornin amb les seves famílies"; també va mostrar "dolor profund per la Franja de Gaza" i va demanar "que arribi l'ajuda humanitària a l'extenuada població civil i s'alliberin tots els ostatges".

L'Índia i el Pakistan també van ocupar un record especial en les paraules de Lleó XIV, que no va oblidar "tots els altres conflictes que hi ha al món! Confio aquesta súplica sentida a la Reina de la Pau, perquè la presenti al Senyor Jesús i ens n'obtingui el miracle de la pau".

Lleó XIV va aprofitar per animar els joves a no tenir por de respondre a la crida de Déu i va subratllar que "és important que els joves trobin a les nostres comunitats escolta, acollida i estímulo vocacional".

Escut papal de Lleó XIV.

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Lleó XIV, una pau desarmada i desarmant

El papa Lleó XIV es va presentar al món demanant la pau per a tot-hom. Les seves primeres paraules i gestos com a Successor de Pere han estat una autèntica declaració d'intencions. El primer Pontífex nord-americà de la història, també amb nacionalitat peruana, va sacsejar consciències reclamant "una pau desarmada i una pau desarmant, humil i perseverant", en aquests temps convulsos. També va deixar clar en el seu primer missatge que continuarà la línia de Francesc, la de l'Església en sortida, que no exclou ningú, que avança cap a les perifèries, que s'assenta a Roma, però que té cura del seu ramat arreu del món. "Déu ens estima, ens estima a tots, i el mal no prevaldrà", va dir. Unes paraules que evocaven aquell "tots, tots, tots" del seu predecessor. Va parlar de diàleg, de la importància de bastir ponts, de la trobada, de la sinodalitat de l'Església... conceptes clau, més necessaris que mai en un moment històric marcat per la incertesa i els conflictes de difícil solució.

Amb l'elecció del seu nom papal, Lleó XIV, va enviar un altre missatge al món. El darrer Pontífex de portar aquest nom, Lleó XIII, va estar profundament relacionat amb la justícia social i amb la modernització moderada de l'Església.

Aquest Papa missioner, nascut al nord pròsper, però que ha passat la major part de la seva vida al sud global, que també coneix a la perfecció com funcionen els palaus del poder, promet un perfil conciliador i valent, capaç de liderar una Església que no es tanqui en ella mateixa, que sàpiga sortir i portar llum a un món marcat per la desesperació.

LORENA PACHO PEDROCHE

Periodista especialitzada en informació religiosa

Ha estat el Conclave més mediàtic de la història

“HABEMUS PAPAM”: LLEÓ XIV

MERCÈ ALONSO JUAN-MUNS

Ciutat del Vaticà

Amb els ornaments papals, va sortir al balcó el nou Pontífex amb un únic crit: “La pau sigui amb vosaltres!” “Déu us estima a tots, tots estem a les mans de Déu” i “soc un fill de sant Agustí” van ser les paraules que més van ressonar en la seva primera aparició com a nou Papa.

“Habemus Papam.” Les paraules pronunciades pel cardenal Dominique Mamberti, protodiaca del Col·legi cardenalici, que va presentar el nou Pontífex de l'Església universal dient: “Us anuncio una gran alegria: tenim Papa! És l'eminentíssim i reverendíssim Senyor Robert Francis Prevost, cardenal de la Santa Romana Església, que ha escollit per nom Lleó XIV” (pronunciat en llatí), van desfermar un crit general per tota la plaça i els carrers del voltant a la basílica de Sant Pere. En veure la fumata blanca, la gent va córrer fins a poder veure de ben a prop el fum blanc i el rostre del nou Pontífex, que també és el Bisbe de Roma, bisbe metropolità de les diòcesis de Roma, patriarca d'Itàlia i *Servus servorum Dei*, “Servent dels servents de Déu”. En el seu discurs, el nou rostre va denotar un nou camí de l'Església, posant el focus en la pau, però també subratllant algunes de les frases destacades

del papa Francesc “construïm ponts i no murs”.

Pocs minuts després de les 18.00, el moment, finalment, va arribar. Un únic clam va ressonar a la plaça de Sant Pere i als carrers que hi desemboquen: “È bianca!”, “Habemus Papam!” i un crit fort d'emoció. Incertesa fins a l'últim instant sobre quan apareixeria el fum blanc, però quan va sortir, l'alegria es va fer evident. Somriures il·luminaven els rostres de tots els presents a la plaça, aplaudiments i mans alçades capturant el moment amb els mòbils, retransmissions a xarxes socials i periodistes que, després d'hores en guàrdia, ho van poder anunciar per les emissores de tot el món. Abraçades, moltes abraçades i crits enèrgics per fer arribar l'alegria al nou predecessor de Pere. Abraçades entre amics, abraçades entre els periodistes que, des de la mort del papa Francesc, hem estat cobrint diàriament cada esdeveniment en un moment de màxima expectació mundial. La dicotomia d'haver estat vivint, feia pocs dies, la defunció del Sant Pare Francesc, amb un funeral amb la mirada internacional i la tristesa del que suposava la fi d'un pontificat (a qui el nou Papa, Lleó XIV, va mencionar en el seu discurs); en contraposició amb el crit de benvinguda al nou Successor de Pere.

Potser som davant del Conclave més mediàtic de la història, on les xarxes socials no només han tingut

un paper important, sinó fonamental per compartir la immediatesa del moment, viscuda i difosa a través dels dispositius personals de milers de persones que van poder presenciar el viu i rigorós directe.

Com més van anar passant les hores, els nervis a flor de pell més es van palpar. Sobretot per la incertesa de a quina hora podria sortir. Les dues primeres fumates, la de dimecres 7 de maig al vespre i la de dijous 8 al matí, ens havien deixat, d'alguna manera, sense cap tipus de referència horària a la qual poder-nos agafar. Per les

experiències anteriors, sabíem que la celeritat del procés seria imminent, però el sol del dia no havia caigut i ja teníem el nom.

Un cop el fum blanc va sortir per la xemeneia, les campanes ens van afirmar que sí, que era blanca i després els guàrdies suïssos van desfilar per la plaça acompanyats d'una banda que va ser la banda sonora d'un moment sumament emocionant, entonant l'himne de Roma. La multitud no va parar de cridar emocionada, banderes alçades i un crit repetitiu previ a reconèixer el rostre del successor número 267 de

sant Pere: "Visca el Papa!" (en castellà), era un dels càntics més escoltats en una plaça que desbordava d'energia i de joia per donar-li la benvinguda. Després, tots units en oració es va cantar el *Regina Coeli*, encomanant als braços de la Mare de Déu el nou pontificat.

Emoció. Una emoció encomanadissa i difícil de transmetre, una realitat que estant a Roma es viu des de molt a prop, però veient les banderes que onejaven a la plaça de diferents punts del món, et fa veure que és un sentiment enorme, que abasta totes les fronteres. ■

En el seu discurs, el nou Papa va denotar un nou camí de l'Església, posant el focus en la pau

El nou Papa saludant els fidels congregats a la plaça de Sant Pere.

L'arquebisbe de Barcelona va comparèixer davant els mitjans per valorar l'elecció del nou Papa

EL CARDENAL OMELLA, SOBRE LLEÓ XIV: “ÉS UN HOME ENTRANYABLE, PROPER I PREPARAT”

El cardenal Joan Josep Omella, durant la roda de premsa a la seu del Col·legi Espanyol de Roma.

MERCÈ ALONSO JUAN-MUNS

Roma

El divendres 9 de maig, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va fer una compareixença davant dels mitjans de comunicació per valorar l'elecció del nou Papa, Lleó XIV. L'encontre va tenir lloc a la seu del Col·legi Espanyol de Roma, on el cardenal va compartir una conversa propera i distesa amb els periodistes.

Durant la trobada, l'arquebisbe

de Barcelona va expressar la seva gran estima pel nou Pontífex, de qui va voler destacar sobretot “la senzillesa i la humilitat”. “És un home entranyable, i això es percep tant en les distàncies curtes com en les llargues”, va afirmar. Segons el cardenal, Lleó XIV combina la proximitat pastoral amb una gran profunditat interior: “És un pastor, però també un home intel·lectual, amb una mirada oberta al món.”

Pel que fa al seu perfil, el purpurat va ressaltar el coneixement global que tenia de l'Església, fruit de la seva trajectòria com a superior general dels agustins i del seu servei

al Dicasteri per als Bisbes. “Coneixia la universalitat dels problemes que afrontava l'Església, i sabia explicar les coses amb una gran claredat i senzillesa”, va destacar. També va assenyalar l'alegria i la sorpresa positiva amb què molts fidels havien rebut la seva elecció, especialment al Perú, país amb el qual mantenia estrets vincles. “Em va semblar molt bonic com l'Esperit Sant ens havia guiat per escollir una persona que coneixia a fons la realitat universal de l'Església i també les seves dimensions socials i eclesials.”

També se li va voler preguntar sobre alguns dels esdeveniments que afecten les diòcesis catalanes, com el Mil·lenari de Montserrat o la possible canonització d'Antoni Gaudí, davant dels quals l'arquebisbe de Barcelona va respondre amb un somriure: “Parlaré amb ell i li transmetré els vostres desitjos. Tenim moltes coses a oferir-li al nou Papa. Ja veurem si ens pot visitar una vegada... o tres. Ho deixem a les seves mans.”

Finalment, sobre les prioritats del nou Pontífex, el cardenal va ser clar: “És un home que es preocupa pel patiment de l'ésser humà avui: la fam, la pobresa, la manca de justícia...” Paraules que mostren una línia clara de l'esperit evangèlic i on Lleó XIV vol posar el focus. ■

“Tenim moltes coses a oferir-li al nou Papa. Ja veurem si ens pot visitar una vegada... o tres”

Amb el llegat i la figura del Papa Francesc sempre en el nostre record, Mans Unides dona la benvinguda al nostre nou Papa Lleó XIV i li desitja serenor, saviesa i sensibilitat envers els més desafavorits en aquesta nova etapa.

Mans **Unides**

FES-TE'N SOCI
O COL·LABORA

En continuïtat amb el pontificat de Francesc

UN PAPA DE LA PAU I PER A LA PAU

Fidels pregunen a la plaça de Sant Pere pel nou Papa.

FRA BERNAT FOLCRÀ

Monjo de Poblet
Ciutat del Vaticà

Habemus Papam! A les 18.07 del 8 de maig, la fumata blanca va esquinçar el cel de Roma com a signe d'esperança encesa. Les campanes van repicar a l'uníson amb els cors que esperaven el nou pastor de l'Església que succeiria Francesc.

Una plaça de Sant Pere commocionada, amb la gran ovació de "Visca el Papa", va rebre Lleó XIV, el primer Papa d'Amèrica del Nord, el cardenal Robert Francis Prevost (Chicago, 14 de setembre del 1955). Però també es pot dir que l'Esperit Sant ha regalat a l'Església el seu segon Papa llatinoamericà, perquè va ser bisbe de Chiclayo i és ciutadà peruà (nacionalitzat l'agost del 2015).

CONTINUÏTAT EN ELS SIGNES

Com la família del papa Francesc, els avis del qual eren immigrants italians, la família de Robert Prevost també va arribar als Estats Units a la recerca del somni americà. El seu pare, Louis Marius Prevost, educador de professió, tenia orígens italians i francesos; la seva mare, Mildred Martínez, que treballava

en una biblioteca, comptava amb ascendència espanyola.

Lleó XIV és un religiós, un fill de sant Agustí, que també parla espanyol com a llengua natal. El papa Francesc el va designar per escollir els bisbes d'arreu del món, i ara ell ha estat electe Pastor suprem. Durant les deu sessions del preconclave, els cardenals van ser unànimes a delinear el perfil del nou Papa: algú que pogués rebre l'herència de Francesc i continuar-la.

LA MISSIÓ: LA PAU

“Visca el Papa!”, cridava el poble a la plaça de Sant Pere, i la resposta del Papa va ser: “La pau sigui amb tots vosaltres!” Aquesta és la primera salutació de Crist ressuscitat. La pau sigui amb vosaltres. Avui més que mai, aquestes eren les paraules que el món necessitava sentir, la pau que desarma, davant la qual el mal no pot prevaldre. El nom del cardenal Prevost no apareixia entre

els papables; aquest home, que va passar completament ignorat per les prediccions dels mitjans de comunicació, va sorprendre tothom, i ha posat a somiar novament la humanitat, tan desgastada per les guerres i les divisions, a ser un sol poble unit a la pau. Les seves primeres paraules, en sortir per la solemne llotja central de la basílica de Sant Pere, han anunciat un somni de pau gràcies al papa Francesc, el qual va insistir-hi fins abans de morir, davant d'un planeta esquinçat per conflictes com Israel-Palestina, Rússia-Ucraïna o la nova guerra entre l'Índia i el Pakistan. Aquesta pau ho conté tot, i no hem de tenir por de proclamar l'Evangelí, de convertir-nos en missioners de pau.

En la salutació a l'Església de Roma, el nou Papa la va convidar a ser missionera com la mateixa plaça de Sant Pere. Va fer servir la bella imatge, la de tenir els braços oberts, com la columnata de Bernini, a punt per acollir tothom, per dialogar amb tothom. De manera plàstica va dibuixar el programa del seu pontificat: la missió de sembrar la pau. Immediatament el seu record es va adreçar a la seva diòcesi de Chiclayo al Perú. Ho va dir en espanyol, arrencant crits d'alegria al poble: la missió és ser Església sinodal, propers als que pateixen, com la Mare

Lleó XIV ha posat a somiar novament la humanitat, tan desgastada per les guerres i les divisions, a ser un sol poble unit en la pau

VEREMUNDO
 velón veremundo lo mejor del mundo

Distribuidor exclusivo para España de **SLABBINCK**
veremundo@veremundo.com - www.veremundo.com

Partida Fanecaes, s/n. - Apdo. Correos 19 - 46860 ALBAIDA (Valencia) - Tel.: 962 900 971 - Fax: 962 901 362

de Déu. Acte seguit, ens va convidar a resar junts l'*Ave Maria* per aquesta nova missió, que és la pau al món.

UNA "RERUM NOVARUM" PER AL SEGLE XXI

Finalment, el Sant Pare Lleó XIV va concedir la indulgència plenària a tothom, perquè el Senyor concedeixi la pau i la unitat a l'Església i a tot el món. És molt significatiu que el nou Papa de l'Església catòlica hagi escollit anomenar-se Lleó XIV. Aquest nom està carregat de profecia, perquè recorda el papa Lleó XIII, el qual es va destacar per haver escrit l'encíclica on va néixer la Doctrina Social de l'Església, la *Rerum novarum*, que és una veritable joia del magisteri de l'Església.

Al segle XIX la *Rerum novarum* va denunciar el treball inhumà dels nens a les fàbriques, l'explotació del capitalisme salvatge i la pèrdua de llibertat que portava el socialisme materialista. Aquesta encíclica va dignificar el treballador, va donar suport a l'existència dels sindicats i, davant del socialisme i l'anarquisme emergents, va defensar la propietat privada, vinculant-la a la llei natural.

Això deixa molt clar que el seu pontificat estarà molt atent a la qüestió social, a la fragilitat del món contemporani, així com al diàleg amb l'economia i la política. Això sembla

que vol relançar la missió de l'Església al món, no com a poder, sinó com un servei de solidaritat i justícia enmig de les ferides del món, de la vulnerabilitat i la precarietat; la desigualtat, la guerra, la cultura del descart, la necessitat urgent de conversió ecològica. El seu serà, també, com el del papa Francesc, un pontificat molt atent als pobres. Ja al seu ambient familiar va aprendre que viure l'Evangeli era estar al servei d'ells; així va néixer la seva vocació agustina.

L'Església, llavors, continua el camí de Francesc, continua la seva herència, alhora amb "coses noves" (*rerum novarum*). El continent americà té el seu segon Papa, de manera consecutiva.

Qui ho hauria imaginat? Segur que l'experiència missionera a les selves perdudes del Perú, on es va formar la vocació eclesial de Robert Prevost, donarà dinamisme i vitalitat a l'Església del vell continent, proment una primavera. Un cop més, el nou continent, malgrat tots els seus problemes, continua tenint una gran fecunditat espiritual i de fe, perquè és un laboratori continu de pau.

Decepció per a alguns o per a molts. Però, qui pot sondejar els dissenys de Déu, que són impenetrables, i que no cerquen els centres de poder, sinó les perifèries? El do de Lleó XIV ha estat el millor per a l'Església, que ha fet un salt olímpic

El seu pontificat estarà molt atent a la qüestió social, a la fragilitat del món contemporani, així com al diàleg amb l'economia i la política

per sobre de les etiquetes i les seguretats humanes (progressisme / conservadorisme). Lleó XIV, un Papa de la pau i per a la pau, que és la suma de tots els dons, el punt mitjà just, l'equilibri. Un Papa agustí, que porta a la sang el carisma de ser un sol cor i una sola ànima. Déu ha donat a l'Església un Papa de la reconciliació, del diàleg i de la pau.

La seva elecció ens pot fer esperar ara coses tan prometedores com la canonització de Lleó XIII, un magisteri que, centrat en la preocupació social i el rigor doctrinal, s'encarna ara en l'experiència pastoral del nou Pontífex, vingut d'Amèrica i de les selves del Perú. Un cop més, un Papa que coneix els problemes llatinoamericans, que ha viscut les perifèries existencials i geogràfiques, i que continuarà, com Francesc mirant el món des d'aquesta perspectiva. Un Papa que, sens dubte, durà al cor la preocupació pels emigrants i no oblidarà els pobres. ■

Els periodistes immortalitzen la primera aparició de Lleó XIV.

Demanem a Crist ressuscitat que vetlli pel nou papa Lleó XIV, per tal que pugui fer realitat les paraules del profeta Jeremies: “Us donaré pastors com desitja el meu cor”

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Escriv aquest missatge des de Roma, quan ja han passat unes hores de la celebració del Conclave. Vull primer agrair-vos de tot cor la vostra intensa pregària. Us confesso que els cardenals electors hem experimentat, i molt, l'assistència de l'Esperit Sant fruit de la vostra intercessió per tots nosaltres.

Joiósos per la bona nova, donem gràcies a Déu per haver-nos regalat un nou Papa vingut d'Amèrica, un religiós agustí que coneix bé el món i de manera particular el Perú, on va passar molts anys com a missioner i després com a bisbe. El missioner que el papa Francesc va voler vora d'ell a Roma per ajudar-lo com a prefecte del Dicasteri per als Bisbes, és el cardenal Robert Francis Prevost, que ara com a Papa ha escollit el nom de Lleó XIV. És un home proper, preparat, senzill i entranyable a qui he pogut conèixer més de prop aquests darrers anys en el nostre servei al Dicasteri per als Bisbes. És un home que escolta molt, que dialoga i que comparteix.

Continuem fent camí amb el papa Lleó XIV

Ha estat un gran do poder participar en aquest Conclave amb els germans cardenals d'arreu del món. Va ser molt emocionant poder acompanyar el nou papa Lleó XIV en la seva primera aparició pública a la finestra de la basílica de Sant Pere del Vaticà.

Enmig d'un món que viu l'amenaça de la polarització i de l'extensió dels conflictes bèl·lics, el papa Lleó amb molta unció interior i amb una veu ferma ens convida a acollir la pau que ens anuncia i regala Jesucrist ressuscitat. Una pau desarmada i humil que, si se li deixa espai, pot transformar les nostres vides i el món sencer.

El nou Sant Pare ha agraït l'intens servei que el papa Francesc ha realitzat en el seu dotze anys com a Bisbe de Roma i pastor de l'Església universal. Hem d'agrair al papa Francesc el seu servei i el seu testimoniatge especialment atent a caminar conjuntament amb tots els membres del Poble de Déu, en una Església desitjosa d'acollir tothom i de manera especial els qui estan al marge de la nostra societat.

Sempre recordarem que el seu successor, el papa Lleó XIV, fou elegit com a Bisbe de Roma i pastor de l'Església universal un dijous —dia sacerdotal i eucarístic—, festa de la Mare de Déu de Pompeia, en el joïós i consolador temps de Pasqua, i concretament en les vigílies del quart

diumenge, anomenat “el diumenge del Bon Pastor”. El Bon Pastor és sempre Jesucrist. De manera especial, en aquest temps de Pasqua, escoltem les seves paraules: “Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles” (Jn 10,11).

Si ara fa uns dies us demanava pregàries per tots els cardenals, ara us demano que intensifiquem, si us plau, la nostra pregària pel nou Sant Pare. Demanem a Crist ressuscitat que vetlli pel nou papa Lleó XIV, per tal que pugui fer realitat les paraules del profeta Jeremies: “Us donaré pastors com desitja el meu cor” (Jr 3,15), com ho hem pogut veure en el testimoniatge del papa Francesc. Preguem a Jesús que concedeixi al nou Pontífex els carismes i els fruits de l'Esperit Sant. Que ell sigui sempre el seu testimoni valent, disposat a portar l'Evangelí a tota persona de bona voluntat.

Benvolguts germans i germanes: davant d'una humanitat que a vegades sembla que perdi l'ànim, siguem pelegrins d'esperança en el marc d'aquest Any jubilar 2025. Continuem generosament amb el papa Lleó XIV el jubileu iniciat pel papa Francesc. Ells ens conviden a caminar junts, guiats per l'Esperit Sant, anunciant amb alegria l'Evangelí i edificant un món que sigui més just, més pacífic i més fraternal. ■

Jordi Bertomeu, Tica Font i Susana García del Álamo valoren molt positivament l'elecció del cardenal Prevost

EL PAPA DE LA PAU I DE LA MISSIÓ

CARME MUNTÉ MARGALEF

Redacció

Laveu de les campanes, que va ressonar en pobles i ciutats en la mort del papa Francesc el Dilluns de Pasqua, ho va fer novament, però ara de joia i alegria, per l'elecció del nou Successor de Pere, el número 267.

Un dels que intuïa que l'elegit podria ser el cardenal nord-americà, i de cor i document d'identitat peruà, Robert Prevost, és Jordi Bertomeu, prevere del bisbat de Tortosa i oficial del Dicasteri per a la Doctrina de la Fe. En conversa amb *Catalunya Cristiana*, mossèn Bertomeu ens explicava emocionat que fa anys que coneix el nou Papa, en concret des del 2019, de l'època al Perú, i que va ser testimoni de la seva arribada a Roma, el 2023, quan Francesc el va posar al capdavant d'un dels organismes vaticans més sensibles, el Dicasteri per als Bisbes: “És un missioner d'espiritualitat agustiniana, és un home de consens i un estadista. Té totes les qualitats per guiar l'Església en un moment molt complicat en l'actual situació geopolítica.”

“Continuarà el llegat dels seus predecessors, molt en particular de

Francesc, amb les seves insistències en la sinodalitat, l'Església en sortida, missionera i descentralitzada, i ho farà a més des d'un estil personal pragmàtic, eficient, discret, humil i caut”, afegia Bertomeu l'endemà de l'elecció.

Aquesta eficiència l'havia experimentada el mateix Bertomeu quan va tenir l'encàrrec d'anar al Perú a investigar el Sodalici de Vida Cristiana, que finalment el papa Francesc va acabar dissolent després d'anys de denúncies d'abusos sexuals, psicològics i de poder per part del seu fundador i altres responsables. Segons Bertomeu, “és absolutament fals que el papa Lleó XIV hagi encobert casos d'abusos, al contrari, sempre ha defensat les víctimes. És un home completament implicat en la tutela de la prevenció”.

Bertomeu sí que es va mostrar sorprès de l'elecció del nom de Lleó —“Pensava que es posaria el d'Agustí”— però de seguida hi va trobar el fil en un apunt biogràfic: “El pare del cardenal Prevost, d'origen canadenc i immigrant a Chicago, era obrer, i per això sempre ha estat molt sensible a la qüestió obrera. La seva mare tenia arrels espanyoles.” Bertomeu relacionava així la tria del nom amb Lleó XIII, l'autor de l'encíclica *Rerum novarum*, que va posar la base de la

Doctrina Social de l'Església.

A nivell d'opinió estrictament personal, mossèn Bertomeu també veia en l'elecció del cardenal Prevost una “oportunitat per al relleu de la diplomàcia vaticana en un món en què els actuals corrents tendeixen a la polarització, i en la línia del papa Francesc, que sempre ha volgut una Església distant de qualsevol poder polític per subratllar la seva llibertat i acompanyar els processos”. Pel que fa a la seva joventut —el 14 de setembre farà 70 anys—, Bertomeu és de l'opinió que un pontificat llarg “dona estabilitat a l'Església i permet afrontar polítiques a llarg termini”.

Una altra persona amb qui vam contactar tan bon punt vam saber el nom de l'escollit va ser Tica Font, membre del Centre Delàs d'Estudis per la Pau i col·laboradora de *Catalunya Cristiana*: “És difícil fer una primera valoració amb el poc que ha fet i dit, però sí que m'ha resultat molt bonic i esperançador que en les seves primeres paraules hagi parlat tant de pau i hagi cridat a construir ponts. Ha parlat també d'una pau desarmada i desarmant.”

Amb qui també vam voler contactar per conèixer les seves primeres impressions del nou Pontífex va ser amb Susana García del Álamo, provincial de les Carmelites de Sant

El cardenal Prevost Martínez a la seva diòcesi de Chiclayo, al Perú.

Josep i presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya, que justament es trobava a Roma el dia de l'elecció. "Estàvem acabant la celebració de l'eucaristia de clausura de la 60 assemblea de la Unió Internacional de Superiores Generals de la Vida Consagrada a Roma, quan vam sentir amb emoció: 'Fumata blanca!' Totes

vam començar a picar de mans i a entonar un cant d'Al·leluia, de joia pasqual", ens explicava. En la seva valoració del nou Pontífex, Susana García del Álamo ens destacava el fet que sigui religiós, així com "el gest que hem vist en la proclamació de la Paraula per part de dues dones a la primera eucaristia que ha celebrat i

també el fet d'haver convidat tot el poble a resar l'Ave Maria".

I afegia, finalment, que "el fet de disposar-se, amb un tarannà afaible, proper i espontani, a caminar juntament amb tots ens estimula a apropar-nos a ell i a confiar que Déu l'ha escollit perquè sigui el seu instrument de pau i conciliació". ■

CONTENT

viscount

BLAUSER

ORGUES LITÚRGICS

SERVEI TÈCNIC - VENTA

RECANVIS - TAXACIÓ

TEL. 689 066 681

WWW.BLAUSER.INFO

AHLBORN

HAUPTWERK / SWEELING

La residència **Los Tilos**
li dona la benvinguda **al nou Papa**
Lleó XIV.

Benvingut

C/ Sardanya, 480 • 08025 Barcelona • 93 450 70 00
lostilos@bastondeoro.com

AGRAÏMENT I COMUNIÓ AMB EL SANT PARE LLEÓ XIV

Els arquebisbes i els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, en un comunicat conjunt, van donar gràcies a Déu per l'elecció del Sant Pare Lleó XIV, com a nou Bisbe de Roma i Successor de l'apòstol sant Pere. Van expressar la seva comunió amb ell i van pregar a Déu que l'ompli de la seva gràcia perquè pugui acomplir plenament el seu ministeri de presidir totes les Esglésies en la caritat i ajudar-les a donar testimoni de Jesucrist i del seu Evangeli enmig del nostre món. Així mateix, van demanar als fidels de les diòcesis que elevin pregàries al Senyor perquè enforteixi Sa Santedat el Papa Lleó XIV i el faci humil "servent dels servents de Déu", a imatge de Jesucrist, que no va venir a ser servit sinó a servir i a donar la vida per tothom.

GIRONA

"Amb aquesta elecció l'Església ens ha transmès un signe d'unitat i de continuïtat", va expressar el bisbe de Girona, fra Octavi Vilà. "El papa Lleó XIV ha estat un estret col·laborador del papa Francesc, com a prefecte del Dicasteri per als Bisbes, i un element clau en el Sínode sobre la sinodalitat; signes que l'Església segueix el seu camí sota el guiatge de l'Esperit Sant."

TARRAGONA

L'arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, va manifestar "l'alegria de l'arxidiòcesi" per l'elecció del cardenal Robert Prevost com a nou Papa de l'Església. "Saludem el Sant Pare Lleó XIV plens d'esperança en el seu guiatge pastoral i ens sentim en profunda comunió amb el nou Bisbe de Roma, que en fidelitat al Concili Vaticà II continuarà la reforma de l'Església."

SANT FELIU DE LLOBREGAT

"Ja tenim un nou Bisbe de Roma i Successor de l'apòstol Pere que ens presideix en la unitat", va destacar el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, fra Xabier Gómez OP. "Lleó XIV estarà al capdavant de l'Església durant els propers anys i assumeix un repte important. Portar les regnes de la Església Universal en temps convulsos però apassionants, per servir i fer sacramentalment visible el Regne de Déu anunciat per Jesucrist."

TERRASSA

"Com l'anterior Papa que portà el nom de Lleó, és un home d'experiència en les relacions humanes i entre els pobles, de profunda vida espiritual, amb capacitat per afrontar els desafiaments del món modern, de diàleg constructiu i deixeble de sant Agustí", va exposar Salvador Cristau, bisbe de Terrassa. "Com ens va dir des del balcó de la basílica de Sant Pere, siguem deixebles de Crist."

URGELL

L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives, va mostrar el seu suport al nou Papa a través d'un vídeo, on va dir que cal acollir el Pontífex "amb els braços i el cor oberts". També en va destacar les primeres paraules, en què va desitjar "la pau de Crist ressuscitat".

LLEIDA

Des del bisbat de Lleida, Salvador Giménez va valorar l'elecció del nom de Lleó, "el gran Papa de la Doctrina Social de l'Església", cosa que dona pistes de quines poden ser les seves inquietuds. Així mateix, va subratllar el fet que vingui

dels Estats Units, que hagi "treballat com a bisbe de Chiclayo, al Perú" i que pertanyi a l'orde dels agustins. "Té molt clavada al cor una de les grans idees de sant Agustí: l'amor i la fraternitat entre tots."

SOLSONA

"Vaig conèixer el cardenal Prevost durant el Sínode dels Bisbes. Crec que aportarà a l'Església la riquesa de l'Església de Llatinoamèrica, que coneix bé, i l'esperit de sant Agustí. Estem d'enhorabona!", va proclamar el bisbe de Solsona, Francesc Conesa. "Us prego, estimats sacerdots i fidels, que tingueu molt present en la pregària el nou Papa, conscients que el seu ministeri necessita ser sostingut per la pregària de tota l'Església."

TORTOSA

Des del bisbat de Tortosa, Sergi Gordo va dir: "A Déu li donem gràcies per aquesta elecció, perquè en la persona del papa Lleó ens ofereix un nou pastor per a la diòcesi de Roma i per a l'Església universal. Acolim de cor la seva persona, el seu ministeri i la invitació que en les seves paraules ens ha fet: acolim la pau de Crist ressuscitat en els nostres cors, en les nostres famílies, en els nostres pobles i ciutats."

VIC

El bisbe de Vic, Romà Casanova, va manifestar que la comunió amb el nou Pontífex "ens és una necessitat per formar part del ramat de Crist, l'únic i bon Pastor. I, al mateix temps, és un goig, perquè la comunió amb ell ens uneix a qui és el dolç Crist a la terra. El nostre acolliment, doncs, reclama que estiguem atents als seus ensenyaments i a les seves disposicions. No oblidem que el Sant Pare és el principi visible de la unitat de l'Església".

© Vatican Media

El 19 de setembre del 2024, el papa Francesc va rebre en audiència l'aleshores prefecte del Dicasteri per als Bisbes, Robert Prevost, i els bisbes ordenats en el darrer any que participaven en un curs de formació, entre els quals el bisbe de Girona, fra Octavi Vilà (a tercera fila).

MANEL GASCH I HURIOS*Abat de Montserrat*

La nostra comunitat, com tota l'Església, estem de joia

Jo destacaria molt aquesta etapa de dotze anys de prior general de l'orde de sant Agustí

La nostra comunitat s'afegeix amb joia a l'elecció del papa Lleó XIV, Robert Francis Prevost, i, amb tota l'Església, dona gràcies a Déu per aquest moment de continuïtat institucional, per aquest moment que d'alguna manera ens fa tornar fins al principi, fins a sant Pere, fins a Jesucrist mateix, que va voler aquesta Església que peregrina a la terra.

Potser no s'ha remarcat gaire, però jo destacaria molt aquesta etapa de dotze anys de prior general de l'orde de sant Agustí.

Em sembla que podria haver-hi poques preparacions millors per ser Sant Pare que tenir un càrrec d'aquests, que és un càrrec global, que és un càrrec mundial. L'orde de sant Agustí és present a 50 països del món. Això obliga el superior general, com el de gairebé qualsevol altre orde, a estar viatjant contínuament, a estar visitant cultures, a estar en contacte amb les cases de l'orde on troba agustins de tot el món.

A això cal afegir aquests dos anys de ser prefecte del Dicasteri per als

Bisbes i, per tant, un dels membres més importants de la Cúria Vaticana i del govern de l'Església. Penso que és un perfil d'una certa independència, com ho assenyala haver triat un nom original, que és el nom de Lleó XIV, que en tot cas no el relaciona amb els seus predecessors immediats, amb els papes recents d'aquest segle XX, sinó que gairebé se'n va a un Papa de finals del XIX.

Lleó XIII va morir el 1903, principis del XX, i és un Papa important, que va fer tota una obertura a la Doctrina Social de l'Església, que va intentar acollir els reptes de la revolució industrial, de les reclamacions de la dignitat del treball, etc. Crec que els cardenals no trien mai els noms a l'atzar, sinó que hi pensen una mica.

Evidentment, des de Montserrat, sempre que s'escull un Papa o algú important de l'Església hi busquem els lligams: sabem que va fundar al Perú, a Trujillo, una parròquia de la Mare de Déu de Montserrat

Evidentment és un lligam. Imaginem que per això deu conèixer el santuari, deu conèixer qui som. Tam-

bé sabem que fa unes quantes setmanes es va trobar amb el pare abat Ignasi Fossas, monjo de la nostra comunitat, president actualment de la congregació Sublacense Casinesa. Va ser una trobada per motius de feina, per parlar d'assumptes de la nostra Congregació i del Dicasteri per als Bisbes que aleshores encapçalava el cardenal Prevost. I bé, el pare Ignasi sí que m'ha reportat, perquè he estat amb ell aquests dies a Roma, que és un home molt bo, molt amable, amb molta capacitat d'escoltar i que va ser una trobada llarga de més d'una hora i que s'hi va trobar molt bé.

Repeteixo això, la joia de la nostra comunitat per aquesta continuïtat històrica que representen els sants pares i sobretot perquè després de totes aquestes setmanes d'atenció, hem escoltat la seva veu i la seva veu sí que ens parla d'allò que és important, que és Jesucrist, la resurrecció de Jesucrist i aquest missatge de pau que ell va voler donar d'una manera molt clara a tot el món i de la seva preocupació per ser el bon pastor d'aquest ramat. ■

BQN

BCN

Des de Blanquerna felicitem el nou papa Lleó XIV i ens unim a la seva crida per la pau, la justícia i per construir ponts a través del diàleg

BLANQUERNA

UNIVERSITAT RAMON LLULL

T'EQUIPEM

PER AL CANVI

NATÀLIA ALDANA

*Monja de Sant Benet
de Montserrat*

Un nou pastor

El papa Lleó té la missió
de presentar l'Evangelí de Jesús
com a camí, vida i llum per al nostre món

El temps de Pasqua s'ha definit com el temps de l'Esperit, el temps de l'Església. Enguany ho està sent de forma ben especial amb la mort, el Dilluns de Pasqua, del papa Francesc i el posterior engranatge del Conclave i l'elecció d'un nou pastor, el papa Lleó XIV, que guïï la nostra Església. Un temps intens on hem demanat el do de l'Esperit per tal que il·luminés el discerniment dels cardenals per triar el nou Papa. I un do que hem de continuar demanant per a ell, per tal que l'ajudi a fer visible i actual l'Evangelí com a únic camí per a la nostra Església en el món actual.

És el temps de l'Esperit, de deixar-li lloc perquè inspiri, orienti, guïï, il·lumini amb la seva creati-

vitat sempre nova i sorprenent. I és el temps de l'Església, de la comunitat dels creients que, amb fe, mirem el papa Lleó, un nou Pere, oberts i expectants a com desenvoluparà el seu pontificat. Tot està obert, tot està per fer, tot és una nova oportunitat i una nova opció per la vida. I una cosa és clara: no hi ha més camí que l'Evangelí.

El papa Francesc ens va deixar un llegat inesborrable: va ser un pastor amb olor d'ovella. L'afluència massiva al seu funeral o a les misses novendials en sufragi seu ho testimonien. Serà difícil no fer comparacions amb el nostre nou Papa, però el seu discurs inicial parlant d'una pau desarmada per al nostre món, de com Déu estima tothom i l'Església ha d'estar oberta a tots,

ens reconforta perquè hi vegem la continuïtat d'un llegat i un voler ser imitació de Crist, el veritable i únic Bon Pastor.

El nou papa Lleó té davant seu molts reptes: eclesials, mundials, polítics, de presència en la nostra societat... Té al davant un Jubileu que crida la humanitat a l'esperança. Té al davant guiar l'Església de tot el món, amb la seva gran i diversa complexitat, des de la sinodalitat rebuda per Francesc. I sobretot té la missió de presentar l'Evangelí de Jesús com a camí, vida i llum per al nostre món.

Preguem pel papa Lleó que, amb saviesa i encert, guïï la comunitat cristiana obert a les seves necessitats perquè tothom sigui acollit i valorat. ■

DR. SALVADOR PIÉ

Teòleg i rector
de Santa Maria del Mar

L'Església Poble de Déu i l'Església en sortida

Dos són els punts centrals del papa Francesc que seran clau per al seu successor

Dos són els punts centrals del papa Francesc que seran clau per al seu successor en el ministeri petrí del nou Papa:

1. L'Església Poble de Déu per qualificar l'Església: és sabut que "el Poble de Déu és la categoria privilegiada, i l'eix decisiu del nou model d'Església que el Concili Vaticà II va proposar laboriosament i, alhora, amb gran coratge" (D. Vitali). De fet, per al Concili Vaticà II, el que aquest títol de Poble de Déu (LG cap. II) es presentés abans que la Jerarquia (LG cap. III) fou considerat com una "revolució copernicana" (cardenal Suenens, moderador del Vaticà II). Alhora va servir també per superar la dualitat entre clergat i laïcat. Però poc després del Vaticà II sorgí en certs ambients un mal ús d'aquesta dualitat que portà al Sínode sobre el Concili Vaticà II de 1985, amb el papa Joan-Pau II, a marginar-lo, ja que per a alguns el Poble de Déu no incloïa, a la pràc-

tica, la jerarquia, d'aquí que el seu ús magisterial, teològic i catequètic es reduís de forma rellevant durant una llarga etapa postconciliar, que va preferir més aviat l'Església com a comunió.

Serà amb el papa Francesc, hereu de la forma argentina més cultural i popular, però no política, de la teologia de l'alliberament, que el reprendrà com ell mateix recordava així: "La imatge de l'Església que més m'agrada és la de sant poble fidel de Déu. Ja que l'Església és el poble de Déu caminant en la història, enmig de les alegries i dolors" (2013). En definitiva, el papa Francesc "assumeix, enriqueix i universalitza la teologia argentina del Poble de Déu, una teologia de la cultura i de la història amb una teologia pastoral" (C. M. Galli).

2. "L'Església en sortida": el papa Francesc en el seu document inicial, *Evangelii gaudium* (2013), fa servir aquesta fórmula per descriure la decisiva dimensió missionera de

l'eclésiologia del Vaticà II. Es tracta d'evitar que l'actual context de forta secularització no comporti anar vers una Església tancada com si fos una prestigiosa secta, sinó estar oberta a totes les realitats del món per veure-hi les llavors positives del Regne de Déu. D'aquí ve la seva referència constant als pobres, als marginats, als migrants, a les famílies en dificultats, als homosexuals, a l'ecologia, a la urgent crida per la pau, a la desitjada fraternitat entre tots, siguin cristians o no, començant amb la seva carta inspirada en sant Francesc d'Assís, *Fratelli tutti* (2020), i amb el famós "*todos, todos, todos*" de la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa 2023. D'aquí que afirmés que cal construir en totes les regions de la terra un "estat permanent de missió, sent audaçs i creatius en aquesta tasca de l'evangelització, ja que tota renovació en el si de l'Església ha de tendir a la missió com a objectiu per no caure presa d'una mena d'introversió eclesial". ■

HOMILIA DE LA PRIMERA MISSA COM A PONTÍFEX

Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu” (Mt 16,16). Amb aquestes paraules Pere, interrogat pel Mestre juntament amb els altres deixebles sobre la seva fe en Ell, expressa en síntesi el patrimoni que des de fa dos mil anys l'Església, a través de la successió apostòlica, custodia, aprofundeix i transmet.

Jesús és el Crist, el Fill del Déu viu, és a dir, l'únic Salvador i el que ens revela el rostre del Pare.

En Ell Déu, per fer-se proper als homes, s'ha revelat a nosaltres en els ulls confiats d'un nen, en la ment inquieta d'un jove, en els trets madurs d'un home (cf. *Gaudium et spes*, 22), fins a aparèixer-se als seus, després de la resurrecció, amb el seu cos gloriós. Ens ha mostrat així un model d'humanitat santa que tots podem imitar, juntament amb la promesa d'un destí etern que, això no obstant, supera tots els nostres límits i capacitats.

Pere, en la seva resposta, assumeix totes dues coses: el do de Déu i el camí

**En aquest món
estem cridats a
donar testimoni de
la fe joiosa en Jesús
Salvador**

que cal recórrer per deixar-se transformar, dimensions inseparables de la salvació, confiades a l'Església perquè les anunciï pel bé de la humanitat. Ens les confia a nosaltres, elegits per Ell abans que ens forméssim en el ventre matern (cf. Jr 1,5), regenerats en l'aigua del Baptisme i, més enllà dels nostres límits i sense cap mèrit propi, conduïts aquí i des d'aquí enviats, perquè l'Evangelí s'anunciï a totes les criatures (cf. Mc 16,15).

Déu, de forma particular, en cridar-me a través del vostre vot a succeir el primer dels Apòstols, em confia aquest tresor a mi, perquè, amb la seva ajuda, sigui el seu fidel administrador (cf. 1Co 4,2) en favor de tot el Cos místic de l'Església; de manera que aquesta sigui cada vegada més la ciutat posada sobre la muntanya (cf. Ap 21,10), arca de salvació que navega a través de les mareas de la història, far que il·lumina les nits del món. I això no tant gràcies a la magnificència de les seves estructures i a la grandiositat de les seves construccions —com els monuments en què ens trobem—, sinó per la santedat dels seus membres, d'aquell “poble que Déu s'ha reservat, perquè proclameu les gestes d'aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable” (1Pe 2,9).

Amb tot, per damunt de la conversa en què Pere fa la seva professió

de fe, hi ha una altra pregunta: “Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Filip, i preguntava als seus deixebles: ‘Qui diu la gent que és el Fill de l'home?’” (Mt 16,13). No és una qüestió banal, al contrari, té relació amb un aspecte important del nostre ministeri: la realitat en què vivim, amb els seus límits i les seves potencialitats, els seus qüestionaments i les seves conviccions.

“Qui diu la gent que és el Fill de l'home?” (Mt 16,13). Pensant en l'escena sobre la qual estem reflexionant, podrem trobar dues possibles respostes a aquesta pregunta, que delineen altres actituds.

En primer lloc, hi ha la resposta del món. Mateu assenyalava que la conversa entre Jesús i els seus sobre la seva identitat té lloc a la preciosa ciutat de Cesarea de Filip, rica de palaus luxosos, encastada en un paratge natural encisador, a la falda de l'Hermon, però també seu de cercles cruels de poder i teatre de traïcions i d'infidelitats. Aquesta imatge ens parla d'un món que considera Jesús una persona que està mancada totalment d'importància, a tot estirar un personatge curiós, que pot suscitar sorpresa amb la seva manera insòlita de parlar i d'actuar. I així, quan la seva presència es torni molesta per les instàncies d'honestat i les exigències morals que sol·licita,

Lleó XIV durant la proclamació de la seva primera homilia en la missa a la Capella Sixtina.

aquest món no dubtarà a rebutjar-lo i eliminar-lo.

Hi ha també una altra possible resposta a la pregunta de Jesús, la de la gent comuna. Per a ells el Natzarè no és un xarlatà, és un home recte, un home valent, que parla bé i que diu coses justes, com altres grans profetes de la història d'Israel. Per això el segueixen, almenys fins on poden fer-ho sense gaires riscos i inconvenients. Però el consideren tan sols un home i, per això, en el moment del perill, durant la Passió, també ells l'abandonen i se'n van, desil·lusionats.

Crida l'atenció l'actualitat d'aquestes dues actituds. Totes dues encarnen idees que podem trobar fàcilment —potser expressades amb un llenguatge diferent, però idèntiques en la substància— en la boca de molts homes i dones del nostre temps.

Avui també són molts els contextos en què la fe cristiana es considera un absurd, quelcom per a persones febles i poc intel·ligents, contextos en què es prefereixen unes altres seguretats diferents de la que ella proposa, com la tecnologia, els diners, l'èxit, el poder o el plaer.

Parlem d'ambients en què no és fàcil testimoniar i anunciar l'Evangeli i on es ridiculitza el qui creu, se

l'obstaculitza i menysprea, o, pel cap alt, se'l suporta i compadeix. I, això no obstant, precisament per això, són llocs en què la missió és més urgent, perquè la manca de fe porta sovint amb si mateixa dramemes com la pèrdua del sentit de la vida, l'oblit de la misericòrdia, la violació de la dignitat de la persona en les seves formes més dramàtiques, la crisi de la família i tantes ferides més que ocasionen no pas poc sofriment en la nostra societat.

No manquen tampoc els contextos en què Jesús, tot i que valorat com a home, és reduït solament a una mena de líder carismàtic o a un superhome, i això no només entre els no-creients, sinó fins i tot entre molts batejats, que d'aquesta manera acaben vivint, en aquest àmbit, un ateisme de fet.

Aquest és el món que ens ha estat confiat, i en què, com va ensenyar moltes vegades el papa Francesc, estem cridats a donar testimoni de la fe joiosa en Jesús Salvador. Per això, també per a nosaltres, és essencial repetir: “Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu” (Mt 16,16).

És fonamental fer-ho abans de res en la nostra relació personal amb Ell, en el compromís amb un camí de conversió quotidiana. Però

també, com a Església, vivint plegats la nostra pertinença al Senyor i portant a tots la Bona Notícia (cf. *Lumen gentium*, 1).

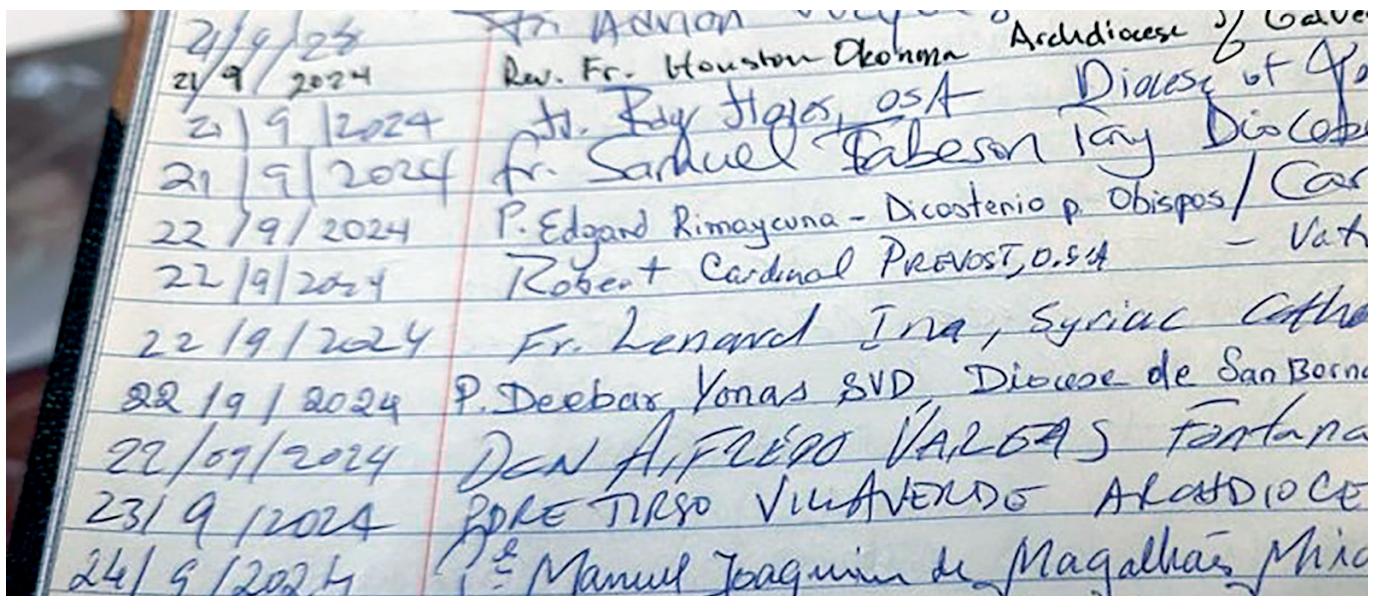
Ho dic abans de tot per mi, com a Successor de Pere, mentre inicio la meva missió de Bisbe de l'Església que està a Roma, cridada a presidir en la caritat l'Església universal, segons la cèlebre expressió de sant Ignasi d'Antioquia (cf. Carta als Romans, Proemi). Ell, conduït en cadenes a aquesta ciutat, lloc del seu imminent sacrifici, escrivia als cristians que s'hi trobaven: “En aquest moment seré veritablement deixeble de Crist, quan el món ja no veurà més el meu cos” (Carta als Romans, IV,1). Feia referència a ser devorat per les feres del circ —i així va passar—, però les seves paraules evocaven en un sentit més general un compromís irrenunciable per a qualsevol que a l'Església exerceixi un ministeri d'autoritat, desaparèixer perquè romangui Crist, fer-se petit perquè Ell sigui conegut i glorificat (cf. Jn 3,30), desgastant-se fins al final perquè a ningú no li manqui l'oportunitat de conèixer-lo i estimar-lo.

Que Déu em concedeixi aquesta gràcia, avui i sempre, amb l'ajuda de la tendra intercessió de Maria, Mare de l'Església. ■

Valoracions de la Conferència Episcopal i Obres Missionals Pontifícies

L'ESGLÉSIA ESPANYOLA REP AMB ALEGRIA I COMUNIÓ EL NOU PAPA

Diòcesi d'Àvila

El 22 de setembre del 2024 el cardenal Prevost, ara papa Lleó XIV, va visitar la basílica de Santa Teresa, a Àvila, tal com va quedar reflectit al llibre de visites.

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Redacció

A través d'un vídeo breu el president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), Mons. Luis Argüello, celebrava l'elecció del papa Lleó XIV, on es referia a la crida del Pontífex "a viure junts en comunió aquesta amistat que els agustins tant conreen, a ser constructors i edificadors de la pau que el món tant desitja".

Amb alegria i agraïment, el president de la CEE convidava a recollir la invitació de Lleó XIV "a anunciar Jesucrist, a viure en comunió junts com a poble pelegrí, seguint el que ja el papa Francesc havia iniciat i amb aquest desig de ser enmig de la nostra societat veritables portaveus de

la pau, edificadors de la pau".

En el vídeo, Mons. Argüello també recordava un diàleg que va mantenir amb el nou Papa quan va participar en el darrer Sínode en una de les taules de treball: "Va fer un comentari que em va tocar el cor quan va dir que si l'Església no entra pel camí que canta Pau a la carta als Filipencs, difícilment podrà viure la comunió i tenir un cor lliure per anunciar el nom sobre tot nom: Jesús, Crist, Senyor."

De la seva banda, el secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. Francisco César García Magán, compareixia en roda premsa per mostrar "l'alegria perquè l'Església té un nou pastor i la comunió de l'Església espanyola amb el nou Papa".

Mons. García Magán assenyalava que Lleó XIV, el nom escollit pel car-

denal Robert Prevost com a Pontífex, "assumeix la missió que el Senyor va encomanar a Pere" i reiterava "l'adhesió efectiva i afectiva" de l'Església espanyola al Papa.

El secretari general de la CEE destacava, entre altres coses, que "és un Papa relativament jove, agustí, missioner al Perú amb diferents càrrecs". De Lleó XIV posava en relleu que té experiència com a formador i educador, amb formació jurídica. I que "en les seves primeres paraules hem vist com s'ha bastit un pont ministerial, pastoral i espiritual amb el papa Francesc".

El compromís missioner i evangelitzador de l'Església és un altre dels punts que Mons. García Magán ha volgut assenyalat de Lleó XIV, així com l'elecció del seu nom com a Papa: "És molt significatiu perquè Lleó

XIII, amb l'encíclica *Rerum novarum*, inicia la sistematització de la Doctrina Social de l'Església.”

Com explicava el secretari general de la CEE, “en un moment de crisi, en el segle XIX, Lleó XIII anuncia l'Evangelí com a bona notícia de salvació també per a l'àmbit social. El papa Lleó XIV, en haver escollit aquest nom, es vincula amb aquesta sol·licitud pastoral i social del papa Lleó XIII en un context geopolític de dificultats i en un context de crisi general en molts aspectes”.

El perfil del nou Papa és “molt polièdric i ric, reuneix experiència curial i jurídica amb una vessant pastoral i missionera, embolcallat en el que significa ser un fill de sant Agustí”, situat en “línia amb el papa Francesc, recollint-ne l'herència”.

En la roda de premsa els perio-

distes preguntaven a Mons. García Magán si farien arribar a Lleó XIV la invitació a visitar les Canàries, un desig que havia expressat el papa Francesc en diferents ocasions. En la resposta del secretari general de la CEE no hi havia lloc per a dubtes: “Li reiterarem la invitació, tot i que encara no n'hem parlat amb els bisbes de les Canàries.”

També el director d'Obres Misionals Pontifícies a Espanya, José M. Calderón, a través d'un comunicat, celebrava el nomenament d'un “Papa missioner”: “Confiam que la seva experiència de vida ens ajudi a tots els batejats a prendre consciència de la nostra vocació a la missió i de la necessitat que Déu, i l'Església, continua tenint d'evangelitzadors en tants llocs de la terra que no coneixen Crist.” ■

LUIS ARGÜELLO
 “Lleó XIV ens convida a viure junts en comunió aquesta amistat que els agustins tant conreen, a ser constructors i edificadors de la pau”

FRANCISCO CÉSAR GARCÍA MAGÁN
 “En les seves primeres paraules hem vist com s'ha bastit un pont ministerial, pastoral i espiritual amb el papa Francesc”

JOSÉ M. CALDERÓN
 “Confiam que la seva experiència de vida ens ajudi a tots els batejats a prendre consciència de la nostra vocació a la missió”

HK INVEST

La primera immobiliària amb valors cristians de Catalunya

PROMOCIÓ

Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem l'IBI de tot l'any, el certificat energètic i la cèdula d'habitabilitat.

- Compra i venda d'immobles (cases, pisos, locals)
- Administració de finques
- Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)
- Comprem edificis (no importa l'estat en què estiguin)

936 170 916
616 854 891
696 620 072

joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es

<https://hkinvest.es/>

Carrer d'Europa 8, Barcelona
(darrere d'El Corte Inglés - María Cristina)

Amb els seus gestos inicials, sembla que Lleó XIV, com ho va fer Francesc, impregnarà el seu pontificat d'un retorn a l'Evangelí, a la justícia social i a la pau

Un Papa esperançador

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benlloguts, el papa Lleó XIV conduirà l'Església catòlica, escampada arreu de la terra, en els pròxims temps! Aquesta és la notícia que el proppassat dijous va sacsejar el món catòlic i tota la humanitat. De manera gairebé imprevisible, tal com s'escau en les coses que són de Déu, va ser elegit Bisbe de Roma el cardenal Robert Francis Prevost, el primer Papa provinent dels Estats Units, però amb tota una trajectòria pastoral al Perú.

Després de la mort del papa Francesc, calia que el Senyor suscités, per mitjà del seu Sant Esperit, un pastor que conduís el ramat de Jesucrist, el Pastor suprem. Calia un nou bisbe de Roma, seu que presideix en la caritat

i mare de molts fills, i l'escollit per una amplíssima majoria ha estat el cardenal prefecte del Dicasteri per als Bisbes. De l'orde de sant Agustí, el papa Lleó XIV va ser enviat l'any 1988 al Perú, on ha estat prevere, professor de Dret, de Patrística i de Moral, prior del seu orde i, finalment, bisbe. Aquest és el seu currículum personal, però n'hi ha un altre: home d'Evangelí viscut i del Concili Vaticà II, home de pregària, lliure d'esperit, amic dels pobres, pare sol·lícit i acollidor, defensor de la justícia, home de diàleg amb les altres confessions, obert a totes les persones de bona voluntat, fraternal i misericordiós, cordial, serè i simpàtic.

Amb els seus gestos inicials, sembla que Lleó XIV, com ho va fer Francesc, impregnarà el seu pontificat d'un retorn a l'Evangelí, a la justícia social i a la pau, i tot plegat, no per plaure els *media* o el món, sinó per retornar a l'essencial, a l'espiritualitat, a la pregària.

Si en el segle XIX el Papa era dels catòlics, i en el segle XX en gran part ho va ser dels cristians sobretot a partir del diàleg ecumènic, ara, en ple segle XXI, i sobretot després del papa Francesc, la seva responsabi-

litat abasta el món sencer. Per això, més que mai, el nou Papa haurà de refermar la fe de "la comunitat de germans estesa arreu del món" (1Pe 5,9).

En una època de crisi espiritual, de malestar econòmic i de forta polarització, que la més alta autoritat religiosa d'Occident sigui capaç d'avançar-se als polítics en senzillesa i austeritat esdevé formidable. El seu captament servirà de model i d'advertiment. Però no s'aturarà aquí. De ben segur que, en fidelitat al Concili Vaticà II, continuarà la reforma de l'Església. D'aquí que ens cal pregar perquè el seu testimoniatge ens estimuli a tots a mantenir viva la flama de la fe pels camins del primer anunci de Jesucrist i a viure en comunió en el si de la santa mare Església.

La nostra arxidiòcesi de Tarragona s'alegra i està de joia perquè el Senyor no ha deixat òrfena la seva Església. Salutem el Sant Pare Lleó XIV plens d'esperança en el seu guiatge pastoral i ens sentim en profunda comunió amb el nou Bisbe de Roma. Que el Senyor el beneeixi amb l'abundor dels seus dons.

Ben vostre. ■

Ha esdevingut Bisbe de Roma portant el bagatge de deixeble de Crist i servidor de la humanitat en les diverses etapes de la seva vida

Amb motiu de l'elecció del nou Sant Pare Lleó XIV

ROMÀ CASANOVA
Bisbe de Vic

Després de la mort del papa Francisc i el consegüent Conclave, els cardenals electors han escollit el cardenal Robert Francis Prevost Martínez com a Successor de l'apòstol Pere a la seu de Roma. El nom que ha escollit el nou Sant Pare és el de Lleó, essent el catorzè que duu aquest nom en la llista dels papes al llarg de la història. Nosaltres, com a Església de Vic, l'acollim en qualitat de pastor de l'Església universal. La comunió amb ell ens és una necessitat per a formar part del ramat de Crist, l'únic i bon Pastor. I, al mateix temps, és un goig, perquè la comunió amb ell

ens uneix a qui és el “dolç Crist a la terra”. El nostre acolliment, doncs, reclama que estiguem atents als seus ensenyaments i a les seves disposicions. No oblidem que el Sant Pare és el principi visible de la unitat de l'Església.

Per tot això, de nosaltres sorgeix l'agraïment al Senyor perquè ens ha concedit un pastor segons el seu cor. Lleó XIV ha accedit al soli pontifici, cridat per Déu, per mitjà del vot dels cardenals, per convertir-se en el “Servent dels servents de Déu”. En el seu cor hi ha de dur tot el poble de Déu i tot el món, amb els seus goigs i esperances, plors i angoixes (cf. GS, 1). Ha esdevingut Bisbe de Roma portant el bagatge de deixeble de Crist i servidor de la humanitat en les diverses etapes de la seva vida: religiós agustí, superior general del seu orde, bisbe de Chiclayo al Perú, prefecte del Dicasteri per als Bisbes. En ell ha pres relleu el seu servei com a missioner, deixant, sempre segons l'obediència deguda, el seu país, els Estats Units d'Amèrica, arrelant allà on la providència l'ha dut, fins al punt de tenir també la nacionalitat

peruana. En tots els serveis desenvolupats s'ha mostrat sempre com a home de fe provada, proper a la gent i amb paraules i fets clars i profètics en defensa dels més necessitats.

En les primeres paraules com a Papa va fer present la seva condició de religiós agustí recordant aquella afirmació del sant de Tagaste: “Amb vosaltres soc cristià, per a vosaltres soc bisbe.” Amb això expressava el seu desig de ser sempre servidor de la comunió i la pau de l'Església, per tal que tots els cristians siguem davant de tothom testimonis de la unitat i de la pau tan necessàries en aquests moments de la història. Seguint també el mestratge agustiniana, és bo que recordem que el bisbe d'Hipona, en un dels seus sermons, comentant el text de Jn 21, afirma que el que Simó-Pere rep és *officium amoris*. Certament, el ministeri petrí té la seva arrel en l'amor a Crist i a la seva Església i, en ella, a tota la humanitat, des de la certesa que el “mal no prevaldrà”, sinó l'amor de Déu. Nosaltres l'hem d'acompanyar amb la pregària per la seva persona i el seu ministeri. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Què diu la segona sentència sobre el Paràclit?

BERNAT FOLCRÀ

Biblista

“Però el Defensor, l’Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre” (Jn 14,26).

Amb aquest rol d’“ensenyar i recordar” totes les paraules del Senyor, l’Esperit Sant no parla per ell mateix, sinó que transmet el que ha sentit de Jesús, i així allarga el seu messianisme pacífic per sempre i el manté actual. La revelació de Jesús encara no ha arribat a terme; ella té necessitat d’un complement, que serà l’“ensenyar” del Paràclit. Aquest té per objecte l’ensenyament de Jesús.

“Recordar” no és una repetició del passat, sinó la mirada que sap veure la significació dels fets, més enllà de les aparences. A l’AT el verb té per objecte no simplement reviu els esdeveniments històrics, sinó conduir Israel a comprendre millor el sentit de les intervencions de Jahvé, per suscitar la fe en Ell.

L’Evangeli de Joan és el que més bé desenvolupa el tema del record a la Bíblia: gràcies al record de tal paraula o acció de Jesús, els apòstols comprendran el veritable sentit després de la resurrecció. Així passa amb les paraules de Jesús sobre el nou Temple, que en el seu moment eren misterioses; en la resurrecció ells les recorden i creuen en l’Escriptura i en la paraula de Jesús.

El record és la tasca pròpia de l’Esperit, el qual té un sentit teològic, que és el de donar una intel·ligència de fe sobre les paraules i l’ensenyament de Jesús.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Un manament nou us dono

JOSEP RIUS-CAMPS

Teòleg i biblista

Il·lustració: Glòria Monés

El text a comentar aquest Diu-menge V de Pasqua és molt breu, però en contrapartida és molt dens i innovador. Per primera vegada Jesús, preveient la desfeta del cercle dels Dotze per la defecció de Judes, els imparteix “un manament nou”, posant-lo en relleu en anticipar-lo al verb “us dono” que regeix la frase, ordre de les paraules que els traductors no solen respectar. La glorificació del Fill de l’home, representant del nostre llinatge humà, coincideix amb el moment més crític de la relació de Jesús amb els Dotze: “Un de vosaltres em trairà” (Jn 13,21). Simó Pere pretindrà escatir-ho preguntant-li per senyes al Deixeble que recolzava sobre el pit de Jesús qui seria aquell de qui aquest els parlava. Però ni Jesús ni el Deixeble estimat li revelaran el nom, evitant que es produís un bany de sang (13,22-28). Jesús posa els deixebles en el mateix nivell que els dirigents jueus, fariseus i summes sacerdots, que el volien detenir: “Em buscareu i, tal com vaig dir als Jueus: ‘On vaig jo, vosaltres no hi podeu venir’, ara us ho dic també a vosaltres.”

El camí que Jesús va traçant no té res a veure amb la violència dels dirigents jueus que el volien detenir ni amb la que pretendran desplegar els seus deixebles per alliberar el poble d’Israel dels romans. L’única manera de desactivar qualsevol forma de violència és la instrucció que els està desplegant sobre l’amor al pròxim. No és nova aquesta instrucció, però Jesús l’encarna ara en la seva manera d’actuar: “En això, *en efecte*, tots coneixeran que sou els meus deixebles, si us teniu estimació entre vosaltres” (13,35). Aquest manament nou de trinca el desenvoluparà en una segona redacció: “Aquest és el meu manament, a fi que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat. Un amor més gran que aquest ningú no el té, que doni la seva vida pels seus amics... Això us dono: estimeu-vos els uns als altres” (15,12-13,17). Fins aleshores no havia parlat mai d’aquest “nou manament” i, en canvi, a partir d’ara hi insistirà obsessionat. La majoria dels Dotze, igual que els dirigents jueus, no han comprès en absolut el seu projecte. ■

Diumenge V de Pasqua

Lectura primera

Ac 14,21b-27

Anunciaven a la comunitat tot el que Déu havia fet junt amb ells

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

Evangelí

Jn 13,31-33a.34-35

Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres

Salm responsorial

144

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor. El Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement tot el que ell ha creat. *R.*

R. Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
O bé: *Al·leluia.*

Que us enalteixin les vostres criatures, que us beneixin els fidels; que proclamin la glòria del vostre Regne i parlin de la vostra potència. *R.* Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, la magnificència gloriosa del seu Regne. El vostre Regne s'estén a tots els segles, el vostre imperi, a totes les generacions. *R.*

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: "Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Lectura segona

Ap 21,1-5a

Déu ens eixugarà dels ulls totes les llàgrimes

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: "És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat." Llavors el qui seia al tron afirmà: "Jo faré que tot sigui nou."

Al·leluia

Us dono un manament nou, diu el Senyor: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus." ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIAL I
TEMPS DE PASQUA
SALTERI: SETMANA 1

Maig

18. DIUMENGE

V Diumenge de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 41,20b-26 / Salm 144 / Apocalipsi 21,1-5a / Joan 13,31-33a.34-35
SANTORAL: Fèlix de Cantalici, rel.; beat Joan Gilbert, rel.; Pròsper, bisbe de Tarragona; Rafaela-Maria Porras, rel. i fund.

19. DILLUNS

Fèria, *Blanc.* Lectures: Fets 14,5-18 / Salm 113 / Joan 14,21-26. A Tarragona: **Sant Joan I, p. i mr.** (ML), *Vermell.* A Vic: **Sant Francesc Coll i Guitart, prev.** (MO), *Blanc*
SANTORAL: Alcuí de York, ab.; Celestí V, p.; Francesc Coll i Guitart, prev.

20. DIMARTS

Fèria, *Blanc.* Obé, **Sant Bernardí de Siena, prev.** (ML), *Blanc.* Lectures: Fets 14,19-28 / Salm 144 / Joan 14,27-31a
SANTORAL: Baldiri o Boi, mr.; Basillissa, vg.; Bernardí de Siena, prev.; Hilari i Silvi, b.

21. DIMECRES

Fèria, *Blanc.* Obé, **Sants Cristòfor Magallanes, prev. i comp. mr.** (ML), *Vermell.* Lectures: Fets 15,1-6 / Salm 121

/ Joan 15,1-8

SANTORAL: Secundí, mr.; Torquat, mr.; Virgínia, viuda.

22. DIJOUS

Fèria, *Blanc.* Obé, **Santa Joaquina de Vedruna, rel.** (ML), *Blanc.* Obé, **Santa Rita de Càssia, rel.** (ML), *Blanc.* Lectures: Fets 15,7-21 / Salm 95 / Joan 15,9-11. A Barcelona, Tarragona i Vic: **Santa Joaquina de Vedruna, rel.** (MO), *Blanc*
SANTORAL: Ató, b.; Júlia, vg. i mr.; Quitèria, vg. i mr.

23. DIVENDRES

Fèria, *Blanc.* Lectures: Fets 15,22-31 / Salm 56 / Joan 15,12-17. A Barcelona, Tarragona i Vic: **Santa Rita de Càssia, rel.** (ML), *Blanc*
SANTORAL: Desideri, b.; Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.

24. DISSABTE

Del dissabte, *Blanc.* Lectures: Fets 16,1-10 / Salm 99 / Joan 15,18-21
SANTORAL: Genadi, b.; Joan Pradó, prev. i mr.; Maria Auxiliadora; Susanna i Afra, mr.; Vicenç de Lerins, prev.

El Sant 23 de maig

Joan Baptista de Rossi, apòstol dels abandonats

Sant Joan Baptista de Rossi va néixer el 22 de febrer del 1698 a Voltaggio, Itàlia. Gràcies a l'educació que va rebre i al guiatge dels seus pares, va destacar per la seva fe viva, pietat i dolcesa. Quan tenia deu anys, després d'una missa, va conèixer un matrimoni noble i ric de Gènova que, admirats per les seves qualitats, el van acollir com a patge amb el permís del seu pare. Així, se'n va anar a Gènova per continuar els seus estudis fins a l'any 1711. Desitjava profundament esdevenir sacerdot. Malgrat que patia epilèpsia i això normalment ho impedia, se li concedí una dispensa especial. Va

ser ordenat diaca i, el 8 de març de 1721, sacerdot. Profundament agraït pel do de la vocació, va fer vot de no acceptar cap benefici eclesiàstic tret que l'obediència li ho exigís. Es va lliurar al servei dels malalts, pobres i marginats de Roma, incloent-hi prostitutes i presoners. Visitava hospitals de dia i els sensesostre de nit. Va ajudar dones sense llar i va fundar un hospici prop de Santa Galla. Això va fer que fos conegut com "l'apòstol dels abandonats" i com un nou sant Felip Neri. El 1762, la seva salut empitjorà greument. Va ser enviat al llac de Nemi per recuperar-se, però les crisis es van intensificar.

Dos mesos després, tornà a Roma. El setembre del 1763, va celebrar missa a Santa Maria in Cosmedin i anuncià que la seva mort era propera. Finalment, va morir el 23 de maig del 1764 a la seva habitació de la Trinità dei Pellegrini. El seu cos fou enterrat en aquella església, sota una llosa de marbre a l'altar de la Mare de Déu. El 1965, les seves restes foren traslladades a una nova església dedicada a ell. Sant Joan Baptista de Rossi va ser beatificat el 13 de maig del 1860 per Pius IX i canonitzat el 8 de desembre del 1881 Lleó XIII. És patró de Voltaggio i la seva festivitat se celebra el 23 de maig.

JOSEP TEIXIDÓ CUENCA
Delegat de Pastoral Sacramental
de Barcelona

El color litúrgic vermell invoca d'una manera peculiar l'Esperit Sant

La litúrgia entre Papes

Aquests dies hem contemplat pels mitjans de comunicació social tots els actes, sobretot litúrgics, arran de la mort del papa Francesc i del Conclave que ha elegit el nou Successor de sant Pere.

Vegem-ne alguns aspectes: en la mort del Papa, es va fer el ritu de la certificació de la seva mort per part del cardenal camarlenc i personal de la Santa Seu. Un dels actes principals va ser la missa exequial, celebrada a la plaça de Sant Pere i presidida pel degà del Col·legi cardenalici, Giovanni Battista Re. Un detall curiós és el color de les exèquies del Papa, que no és el morat o negre (com de costum), sinó el vermell, tradició antiquíssima en les exèquies (a Roma, no a fora) dels Papes i els cardenals. El Papa difunt duia la cassulla també vermella, així com el pal·li sobre les espatlles —com a metropolita de la província eclesiàstica romana— i la mitra blanca simple. Sobre el fèretre —un de sol— el llibre dels Evangelis. En resum, va voler equiparar en gran part les exèquies del Sant Pare a les exèquies d'un bisbe diocesà.

I anem al Conclave: s'inicia al matí amb la missa *Pro eligendo Pontifice*, una missa que recull el Missal Romà on es demana que el Senyor ens concedeixi un pastor “que us plagui per la seva santedat i ens sigui profitós per la seva sol·licitud amantent”. La celebració és presi-

didada, novament, pel degà del Col·legi de cardenals. El color litúrgic torna a ser el vermell, perquè s'invoca d'una manera peculiar l'Esperit Sant. La tarda s'inicia a la capella paulina, on tots els cardenals, vestits amb hàbit coral (és a dir, sotana i faixa vermella, roquet i musseta vermella, així com el solideu, el birret i el cordó de la creu pectoral i l'anell) inicien la processó, tot cantant la lletania dels sants, cap a la Capella Sixtina, on tindrà lloc l'elecció. Un cop acabat el cant de les lletanies, té lloc el cant del *Veni creator Spiritus*, invocant l'Esperit Sant per a l'elecció. Quan finalitza el cant, el cardenal que presideix el Conclave dirigeix el jurament amb els altres cardenals electors i al final, un per un, juren tocant el llibre dels Evangelis, començant pels cardenals-bisbes, seguint pels cardenals-preveres i acabant pels cardenals-diaques.

Quan l'últim dels cardenals-diaques va fer el jurament, el mestre de cerimònies pontificies, l'arquebisbe Diego Ravelli, va pronunciar la frase *extra omnes* (“fora tothom”) i tot el personal que era a la Capella Sixtina va marxar i es va tancar la porta. A dins hi van quedar només els cardenals electors —el mestre de cerimònies va tancar la porta i en va sortir per una altra— i, aleshores, el predicador, que era el cardenal Raniero Cantalamessa, els va adreçar una reflexió espiritual, abans de procedir a l'elecció. ■

FRANCESC TORRALBA

Professor de la Fundació Blanquerna-URL

Lleó XIV i la IA

Lleó XIV, triant aquest nom com a Pontífex, mostra com l'Església ha d'estar atenta a les coses noves que sorgeixen, com la irrupció de la intel·ligència artificial

Un dels darrers textos que va signar el papa Francesc abans de patir la malaltia té com a títol *Antiqua et nova*. És una Nota sobre la relació entre la intel·ligència artificial i la intel·ligència humana que va realitzar conjuntament el Dicasteri de la Fe i el Dicasteri per a la Cultura i l'Educació el 28 de gener del 2025.

El papa Francesc va reivindicar la necessitat d'un govern ètic de la intel·ligència artificial a nivell global i va reunir els principals caps d'Estat per compartir la seva reflexió sobre les possibilitats i els perills d'aquests sistemes tecnològics tan sofisticats.

Encara cal estudiar a fons el llegat que ens deixa i, especialment, aquesta nota que obre un camí per afrontar el bon govern de la intel·ligència artificial i per posar-la al servei de la dignitat de la persona humana i, particularment, dels grups més vulnerables. Hi distingeix amb nitidesa les peculiaritats de la intel·ligència humana en relació amb aquests sistemes que la imiten i en alguns aspectes la superen extraordinàriament.

El papa Lleó XIV en una de les seves primeres intervencions públiques s'ha referit ja a la intel·ligència artificial. És molt probable que aquest Papa, que a més de ser teòleg i doctor

en Dret Canònic és matemàtic, tingui una especial atenció a aquesta temàtica que cal afrontar globalment i, sobretot, introduir-hi criteris i límits.

El tractament que en va fer el papa Francesc, assessorat per Paolo Benanti, és molt ponderat. No sucumbeix ni a la tecnofòbia, ni tampoc a la tecnolatria. És capaç d'entreveure les extraordinàries possibilitats que ofereixen aquests sistemes d'intel·ligència artificial en molts camps de la vida, però, a la vegada, adverteix dels perills i dels problemes que pot comportar un ús indiscriminat i arbitrari.

Seguint l'estela de Benet XVI en la seva darrera encíclica, *Caritas in veritate*, el papa Francesc va criticar el paradigma tecnocràtic, que no és el mateix que criticar la tecnologia ni el desenvolupament científic, sinó la idolatria de la tècnica i el que també s'ha anomenat el cientisme.

El nom del nou Papa no és una casualitat, com tampoc no ho va ser el nom de Francesc que va triar Jorge Mario Bergoglio. El flamant Papa ha triat com a referent el papa Lleó XIII. Aquest Papa és conegut com el pare de la Doctrina Social de l'Església, perquè va publicar el 1891 la primera encíclica amb el títol *Rerum novarum*.

Lleó XIII va ser especialment sensible a la revolució industrial, a

la situació dels obrers en les fàbriques i a tot el sofriment social que va causar la industrialització d'Europa. En ella, discerneix què cal fer a la llum de l'Evangelí i introdueix un conjunt de criteris que van ser llegits i especialment rebuts en el món. També a casa nostra de la mà de Josep Torras i Bages, bisbe de Vic, i per altres pensadors. També és bo recordar que un dels llibres que va estar a la tauleta de nit de Lleó XIII fou *El criteri* de Jaume Balmes, el gran filòsof vigatà. Lleó XIII va discrepar de la solució al problema obrer que va proposar Karl Marx i Friedrich Engels en *El Manifest del Partit Comunista* del 1848, però, sense citar-los, proposa una altra forma d'abordar el problema que no passa ni per la lluita de classes, ni per la revolució, ni per la usurpació de la propietat privada.

El papa Lleó XIV triant aquest nom com a Pontífex mostra com l'Església ha d'estar atenta a les coses noves que sorgeixen, com, per exemple, la irrupció de la intel·ligència artificial i que cal discernir-les a la llum de l'Evangelí. En aquest sentit, cal esperar que el seu pontificat aportí criteri i llum en aquestes qüestions i que continuï la labor començada pel papa Francesc i expressada en la nota citada més amunt. ■

 Cartes

Un Papa de “tots, tots, tots”

Em van arribar al cor les primeres imatges del nou Papa, Lleó XIV, quan es va presentar molt emocionat davant del món al balcó de la basílica de la plaça de Sant Pere. Aquest Papa nord-americà, però d'ànima peruana, continuarà l'empremta de Francesc i serà un Papa de “tots, tots, tots”, parafrasejant el Pontífex argentí. Desitjo que l'Esperit Sant guii aquest Papa que ens ha insistit, des del primer moment, en la necessitat de treballar per la pau, de caminar plegats, de deixar-nos estimar per Jesucrist. Gràcies, Lleó XIV, per dir “sí” a aquesta gran responsabilitat de guiar l'Església. Pot comptar amb les nostres pregàries, des d'ara, sabent que és el Papa que l'Església i el món necessita en aquests moments.

ALFONSO HERNÁNDEZ

El Papa dels presos

El papa Francesc era bo. Els qui estem privats de llibertat li dèiem “el Papa dels presos”, perquè sempre ha tingut un vincle molt gran amb els privats de llibertat. El Papa em va escriure en quatre ocasions! Ens va enviar cinquanta rosaris beneïts per ell mateix i a mi, personalment, em va regalar el seu solideu.

Era un home just i de pregària, molt proper sobretot amb els pobres. A Brians 2 hem sentit molt la seva mort. El Senyor l'ha acollit al seu regne. La figura d'aquest Sant Pare ha arribat molt endins del cor de nombroses persones i de l'Església.

Que el papa Francesc, des del cel, intercedeixi per tots nosaltres. Aquí, a la terra, nosaltres continuem fent el que ell ens deia sempre: “Pregueu per mi.” Descansi en pau el Papa bo, el Papa dels presos, amb l'esperança que un dia ens veurem al cel.

JOSEP FAJARDO FERNÁNDEZ

Tot un exemple

El papa Francesc deia: “Ni d'esquerres, ni de dretes, l'Evangeli!” Ens ha ensenyat a mirar endavant sense por. Del diagnòstic va passar a l'acció; això li va suposar la fustigació d'alguns grups. El seu papat ha estat una ràfega a l'Esperit per tal que l'Església posi l'accent especialment en les dones i els pobres. Va ser un gran apassionat de l'evangelització. Serà recordat com un exemple de compassió, humilitat i valentia espiritual.

JOSEP VIDAL BORRÀS

Fra Lleó d'Assís

Secretari, confessor, company i amic de Francesc... tot això fou el

beat fra Lleó d'Assís (c. 1195-1271). Senzillesa i humilitat són dues paraules que els biògrafs empenen sovint per definir-lo. Acompanyà el sant a La Verna, on rebé els estigmes, i era present en la seva mort i en la de santa Clara el 1253. És famosa la dita fraesca: “Fra Lleó, escriu...”

Abelleix pensar que el nou Papa, que no té llibres publicats, escriurà amb obres i veritat el que el *Pobrissó* va recomanar al seu Lleó per carta. Diu: “Tens ja el meu consell: qual-sevol manera de comportar-te que et sembli millor per plaure al Senyor Déu i seguir les seves petjades i la seva pobresa, segueix-la, sempre amb la benedicció del Senyor Déu i la meva obediència.”

AGUSTÍ BOADAS
Franciscà

Lleó XIV

Essencialment, estem davant d'un Papa reformista que continuarà la modernització de l'Església. Que Déu el beneeixi.

MARTÍ MANCILLA MUNTADA

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

- COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
- LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de *Catalunya Cristiana* tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

ARMAND PUIG I TÀRRECH
AVEPRO (Santa Seu)

Lleó, un regal de Déu

Lleó XIV arriba en el nom del Senyor ressuscitat,
per tal d'enfortir els seus germans en la unitat i en l'esperança

Un nou Papa sempre és un regal de Déu a la seva Església i al món. Ho va ser el papa Francesc, de venerada memòria, i així rebem el papa Lleó, el nou Bisbe de Roma i pastor de l'Església universal. L'Església es refia del seu Senyor, Jesucrist, ell que és u i únic, i en el qual els cristians, que som molts, formem en ell una sola cosa. El lema episcopal del nou Papa, "*In illo uno unum*", tret de les *Enarrationes in Psalmos* de sant Agustí (Salm 127, par. 3) (edició catalana a les publicacions de l'Ateneu Universitari Sant Pacià), assenyala una direcció precisa: no n'hi ha prou de constatar que els cristians som molts sinó que en Jesucrist, que és el cap, l'Església s'uneix i retroba constantment la seva unitat com a cos de Crist (cf. Primera carta als

Corintis 12,27). Lleó XIV arriba en el nom del Senyor ressuscitat, per tal d'enfortir els seus germans (cf. Lluc 22,32) en la unitat i en l'esperança.

En l'al·locució a la plaça de Sant Pere i en l'homília als cardenals, el papa Lleó entra en la història demanant a l'Església que sigui una "arca de salvació", és a dir, que vagi a trobar sense por tots els pobles de la terra i els comuniqui l'Evangelí del Crist ressuscitat: "Pau a tots vosaltres!" Aquest "vosaltres" és universal, sense límits ni fronteres, inclou tothom "allí on es trobi", ja que a tots ha d'arribar la "pau desarmada i desarmant" que brolla de Jesús vencedor de la mort. D'altra banda, l'Església, subratlla el nou Papa, és una "comunitat d'amics de Jesús" que ha de fer-lo conèixer, fent-se petita ella mateixa perquè ell pugui

ser estimat arreu de la terra. Una Església sinodal ha d'estar sempre al servei de l'Evangelí, sovint malentès, o bé fins i tot menyspreat, si bé és en ell que es troba el sentit de la vida, per damunt de les falses seguretats. L'Evangelí és un bàlsam de les ferides del nostre món, començant per les ferides dels pobres.

Un Papa del nord i del sud, fill del Vaticà II, missioner a les perifèries i amic dels pobres, discret i home de diàleg amb el món, enamorat del Crist com Agustí, missatger de pau i continuador del mestratge del papa Francesc, guiarà l'Església en un món convuls i mancat de referents. Ell, Lleó XIV, Papa, en serà un, sense dubte; potser el més significatiu. L'acompanyaran la fe en el Crist i la llibertat d'esperit, la mansuetud i el coratge, i l'amor que tot ho culmina. ■

BLANCA SERRES

Voluntària missionera d'Obres Missionals Pontifícies

Lleó XIV: uns ulls que han plorat

L'opció missionera "ad gentes" comporta un amor fidel fins al final cap al poble on és enviat

És missioner! Descobrir un nou Papa amb anys d'entrega missionera ens ha omplert d'il·lusió a molts. Estem coneixent-lo, però aquest tret ens dibuixa un somriure ple d'esperança. I és que l'opció missionera *ad gentes* comporta un amor fidel fins al final cap al poble on és enviat. El missioner és aquell qui es queda davant del dolor, al costat dels qui sofreixen. El missioner no té data de caducitat, arriba fins a donar la vida, fins a l'extrem. El missioner es deixa afectar per les situacions personals de qui es va trobant, travessat per un amor desbordant, i mirant les persones amb els ulls del cor. No és superficial ni descompromesa la mirada d'un missioner, sinó que és una mirada compassiva, creient, marcada per la fe i l'esperança, una mirada que es concreta en una praxi transformadora. És emocionant imaginar Lleó XIV així.

"Només hi veuen bé els ulls que han plorat", deia el bisbe Christophe Munzihirwa, assassinat al Congo l'any 1966. Em venen al cap

missioners de casa nostra, com el bisbe Lluís Solé i Fa o la missionera Isabel Correig, persones que han plorat pels pobles on han estat enviats, amb llàgrimes de solidaritat i compassió, llàgrimes que il·luminen el cor perquè l'humanitzen. Hi ha veritats que no es poden descobrir des de dalt, sense implicar-se ni complicar-se la vida. Tenim un Papa que va decidir com-

plicar-se-la i que ha plorat amb els més desvalguts. Sembla que Robert Francis Prevost també somia amb una Església *en sortida*, una Església que surt a les fronteres de la humanitat: la guerra, la fam, els abusos, la indiferència, la injustícia. Molts somiem amb ell una Església que és Missió, vivint en i per ella. Units amb Lleó XIV, ens posem en camí perquè així sigui. ■

Centre Odontològic
PRODENTS

Implantologia • Pròtesis • Estètica
Periodòncia • Endodòncia

Avinguda Madrid 36, 08028, Barcelona
93-3306050 / info@prodentsbcn.com

RAMON ESPADALER

Conseller de Justícia i Qualitat Democràtica
de la Generalitat de Catalunya

Benvingut, Lleó XIV

El Col·legi cardenalici ha elegit un home de Francesc i penso que precisament això és el que molts esperàvem

Pels qui ens identifiquem amb la tradició de l'humanisme cristià, quan vam conèixer el nom de Lleó XIV ens va venir al cap Lleó XIII, el papa de l'encíclica *Rerum novarum*, a finals del segle XIX. És l'origen del "tomb social" de la doctrina i pràctica de l'Església, fruit de la Revolució Industrial i els seus conflictes, que va ser en la lluita per la dignitat humana en la societat del moment. A Catalunya, la proliferació d'ordes religiosos amb una forta vocació social, educativa i assistencial, de centres catòlics, de moviments de laics o, fins i tot, d'expressions de cultura popular, són mostres del seu impacte. Lleó XIII fou qui, des de la proximitat amb Torras i Bages, va declarar patrona de Catalunya la Mare de Déu de Montserrat.

L'elecció del cardenal Robert Prevost com a nou Pontífex de l'Església catòlica, doncs, sembla demanar-nos aquest referent. I, òbviament, el més immediat: el del papa Francesc, que el

va voler al seu costat com a "ministre" per a l'elecció dels bisbes, i des de fa poc cardenal, després d'haver estat molts anys al capdavant d'una important feina pastoral al Perú i també de l'orde dels pares agustins. El Col·legi cardenalici ha elegit un home de Francesc i penso que precisament això és el que molts esperàvem. Precisament perquè vivim amb massa amenaces i massa males notícies, justament perquè sembla que la barroeria i la polarització tornen a blasmar la dignitat humana, al món li anirà bé mantenir la llum d'esperança que ha significat el pontificat de Bergoglio.

De l'elecció, que va ser relativament ràpida, se'n desprèn que hi ha hagut grans acords i consensos. "Volem ser una Església sinodal", ha dit el nou Papa tot just ser elegit. Intueixo que aquesta és una de les claus: diàleg cap endins i diàleg cap enfora, lideratge que té en compte el conjunt. I que les reformes, per ser sòlides i assumides, necessiten acord, generositat i temps. D'altra banda,

Lleó XIV ha demanat des del primer dia que no tinguem por, el missatge evangèlic que tant agradava a sant Joan Pau II, i ha reclamat una lluita activa per la pau. Probablement, la por i l'absència de la pau van lligades. Aquest món que veiem ple d'amenaques, de vegades genera una por que ens paralitza i que obre les portes a la tirania i l'enfrontament. Reivindicar el coratge de superar-ho em sembla una bona manera de començar.

Tindrà Lleó XIV efectes similars als del papat de Lleó XIII que assenyalava al principi? Tant de bo. No només per a l'Església catòlica, de qui hem de respectar-ne els processos interns, sinó també per l'efecte que pot tenir sobre el conjunt de la humanitat una confessió religiosa que mou més de mil milions de fidels, que està estesa per tot el món i que transmet uns valors primigenis que la transcendeixen i que a Catalunya, malgrat l'evident diversitat, és àmpliament estesa i vertebrada bona part de la nostra identitat. ■

ESPECIALISTES EN MOBILIARI PER A ESSLÉSIES.

670 217 310

a.perez.sabate@gmail.com

C/ Sagunt, 102, baixos,
08912 Badalona

IMPORT DIFUSió
Antoni Pérez Sabaté
www.importdifusio.com

Catalunya Cristiana

Subscriuiu-vos-hi

DESITJO SUBSCRIURE'M AL SETMANARI CATALUNYA CRISTIANA DURANT UN ANY (48 NÚMEROS)

Edició paper 145€

Edició digital 90€

Edició en català

Edició en castellà

Nom _____

Cognoms _____

Adreça _____

Població _____

DP _____ Tel. _____ NIF _____

A/e _____

Forma de pagament

Únic pagament per any

Dos pagaments semestrals

Xec nominatiu que adjunto

Domiciliació bancària (*ompliu ordre adjunta)

*Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meua subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular del compte _____

Tel. titular del compte _____

A/e titular del compte _____

IBAN	ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE	DATA (DD/MM/AA)
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Lliureu aquesta butlleta a:

Fundació Missatge Humà i Cristià

(Catalunya Cristiana)

Departament de Subscripcions

Comtes de Bell-lloc, 67-69

08014 Barcelona

Signatura del titular _____

DANIEL ARASA VILLAR

*Degà de la Facultat de Comunicació Institucional
(Pontifícia Universitat del la Santa Creu)*

Expectatives i reptes de Lleó XIV... i nostres

“Amb vosaltres soc cristià, per a vosaltres soc bisbe”,
ens ha recordat citant sant Agustí

No tinc cap dubte que els cardenals han escollit el Papa que pensen que pot guiar millor la barca de l'Església, probablement per molts anys, en aquest segon quart de segle XXI.

Les expectatives eren, i més després dels recents grans predecessors —sant Joan Pau II, Benet XVI i Francesc—, increïbles, si no inabastables. Es vol que tingui profunditat espiritual i solidesa doctrinal, dots de govern, visió de futur, capacitat de gestió, qualitats comunicatives, que sigui hàbil en les relacions internacionals... i a més que sigui simpàtic! Sembla que l'Esperit Sant n'ha encertat unes quantes amb Lleó XIV.

Són molts els reptes amb els quals es troba el nou Sant Pare, precisament per la centralitat i la universalitat de l'Església. En cito dos, un d'extern i un d'intern, que no són nous, però que han adquirit

una major força, i que el Papa ha deixat molt clars en el seu primer discurs.

En primer lloc, la promoció d'una pau “desarmada i desarmant” en un món de guerres i tensions internacionals. No penso tant en les decisions per arribar a una cessació de les hostilitats, que és sobretot tasca dels poders polítics, sinó a una veritable promoció de la reconciliació entre els pobles i les nacions. Tots, en menor o major grau, tenim responsabilitat per la manca de pau i hem d'aprendre a perdonar. L'Església, i el Sant Pare com a líder espiritual i vicari de Crist, és la institució que millor pot promoure una evangelització de la reconciliació. Com ja deia sant Joan Pau II, no hi ha pau sense justícia, ni justícia sense perdó.

En segon lloc, empoderament i promoció del laïcat, homes i dones, que ja és clar en la proposta pastoral

del Concili Vaticà II, però que està encara frenat per un clericalisme mal entès. No em sembla que la solució sigui tant “concedir” als laics posicions en estructures eclesiaístiques, sinó en afavorir i encoratjar el rol evangelitzador dels fidels laics allí on es troben: a l'àmbit familiar, polític, econòmic, cultural, esportiu... Necessàriament això porta a acceptar el pluralisme i la llibertat d'acció de cadascun en una fidelitat creativa a la fe i la moral catòliques, sintetitzades en els dotze articles del Credo.

Però davant d'aquests desafiaments, Lleó XIV no està sol. “Amb vosaltres soc cristià, per a vosaltres soc bisbe”, ens ha recordat citant sant Agustí. La reflexió final que això m'imponeix no és tant si el nou Papa estarà a l'altura de les circumstàncies, sinó més aviat si nosaltres, com a Església, estarem a l'altura del nou Papa. ■

MN. JOSEP M. TURULL
Rector de la Sagrada Família de Barcelona

Un nou pontificat

Esperem que s'animi a venir a beneir la torre de Jesucrist de la Sagrada Família l'any que ve, amb motiu del centenari de la mort de Gaudí

Veient els primers passos del nou papa Lleó XIV, goso apuntar alguns dels que em sembla que seran els trets característics del seu pontificat.

1. El Papa de la pau

Les seves primeres paraules davant el poble de Déu van ser ben clares: “La pau sigui amb vosaltres”, i va anar parlant d'aquesta pau “desarmada i desarmant”. Així ho va repetir en la seva primera homilia l'endemà en la missa amb els cardenals. Es veu clar que en això també vol seguir l'estela del papa Francesc i del mateix Francesc d'Assís, que va tenir per a germà íntim precisament fra Lleó.

2. El Papa de la unitat

També en les seves primeres paraules als fidels, el papa Lleó ha deixat clar que assumeix clarament el repte de ser vincle de comunió per

a tota l'Església, quelcom pel que va treballar de valent sant Agustí, a l'orde religiós del qual el Papa pertany. És sant Agustí qui va dir: “En les coses fonamentals, unitat. En les opinables, llibertat. I en totes caritat.” És el que vol aconseguir també Lleó XIV, seguint l'estela de sant Lleó Magne i la seva *Regla pastoral*.

3. El Papa de la veritat

El Papa vol aconseguir la unitat en la veritat, no en la negociació o en les transaccions. Així ho va viure sant Agustí. Només la veritat ens farà lliures (Joan 8,32). I només la unitat en la veritat pot ser veritablement sòlida i estable.

4. El Papa de la novetat del món que ve

Ell mateix ens ha dit que va escollir el nom de Lleó en record del papa Lleó XIII i de la seva encíclica *Rerum novarum*, que va iniciar el que anomenem la Doctrina Social de l'Església.

El Papa actual és conscient que, sobretot la IA, ens està situant en una revolució encara més gran que la industrial i que s'ha d'afrontar adequadament des de l'Església. I ell hi vol contribuir decididament.

5. El Papa del cor

En la primera aparició en públic com a Papa, el vam veure ben emocionat, cosa que indica el gran cor que té. És el cor que apareix en el seu escut, a imatge de sant Agustí, que se'l va sentir traspasat per l'Esperit Sant. Segur que Lleó XIV ens parlarà al cor, perquè sap que només allà és on canvia la persona i on pot acollir Déu de veritat. Per això esperem que s'animi a venir a beneir la torre de Jesucrist de la Sagrada Família l'any que ve, amb motiu del centenari de la mort de Gaudí (potser també llavors ja beat), ja que aquesta gran obra és capaç d'obrir cada dia molts cors a l'autor de la bellesa, que és Déu. ■

AGUSTÍ BORRELL

Vicari general de l'orde del Carmel Descalç

Benvingut, papa Lleó!

Has viscut en la família religiosa dels agustins, una manera concreta de viure l'Evangelí

Ja eres enmig nostre, com a membre i servidor de la família dels cristians. Ara “l'Esperit Sant i nosaltres” t'hem encomanat una nova responsabilitat, i no pas petita, la d'acompanyar, animar i encoratjar l'Església universal. T'acollim amb goig com el nostre pare i pastor. Sense etiquetes, sense prejudicis, disposats a escoltar-te, com tu faràs amb tothom. Tots junts continuarem atents a la veu de Déu, a la seva Paraula i la seva voluntat, per continuar avançant en el seguiment de Crist. Ajuda'ns-hi!

Reculls el testimoni dels qui t'han precedit, des de Pere, Linus, Clet i Climent, fins a Joan, Pau, Joan Pau I, Joan Pau II, Benet, i especialment el bon papa Francesc, que tenim encara en la memòria i en el cor; ell ha estat una imatge vivent de l'Evangelí fet realitat, i ens ha ensenyat a acollir cada persona amb la mirada d'amor i de misericòrdia de Jesús. Des del primer moment l'has recordat amb agraïment i admiració, i hem entès que acull el seu llegat i el continuaràs enriquint. No et demanem que siguis com ell, ni tampoc

que siguis diferent d'ell (o dels altres Papes). Sabem que amb el teu estil propi seràs el Papa que Déu vol i que l'Església necessita avui.

Vens d'Amèrica del Nord, i ets el quart Papa no italià consecutiu. Has viscut en la família religiosa dels agustins, una manera concreta de viure l'Evangelí. Cada dia es fa més evident la universalitat i la riquesa de l'Església, encarnada en totes les cultures i sempre oberta a les diverses realitats humanes. Les teves primeres paraules han estat per demanar la pau, tan amenaçada i tan necessària. Tant de bo que sapiguem acollir la teva crida i treballar per la pau i la fraternitat universal.

Tens a les mans el timó de l'Església. El rumb està marcat per Jesús i el seu Evangelí, per la llarga i fecunda història del cristianisme, pel Concili Vaticà II, pels sínodes (especialment el darrer, el de la sinodalitat), per tants processos de renovació que ens omplen d'esperança... Preguem perquè no et faltin el goig i la força de l'Esperit, ni l'ajuda i l'afecte fraternal i filial de tots nosaltres. ■

UN NOU LLINDAR

Pau sense armament

“La pau sigui amb tots vosaltres! Voldria que aquesta salutació de pau entràs en el vostre cor, arribés a les vostres famílies, a totes les persones, allà on siguin, a tots es pobles, a tota la terra. Déu us vol bé, Déu us estima a tots, el mal no prevaldrà. Posem-nos tots a les mans de Déu. Per tant, sense por, unides mà a mà amb Déu i entre nosaltres, caminem endavant!”

Aquestes són les primeres paraules pronunciades pel nou papa Lleó XIV dirigides no sols a l'Església, sinó a tota la humanitat i que ja assenyalen l'inici d'un camí sinodal al qual som convidats a compartir, seguint —com ell mateix ha dit— la trajectòria traçada pel papa Francesc, al qual ha fet referència. La pau ha estat la paraula clau. Ens afecta i afecta tot el món en un moment delicat i d'incertesa. Una pau que, per aconseguir-la, sigui desarmada i desarmant.

Haurem de seguir aprenent moltes coses d'aquest nou Papa que el Senyor ens ha concedit per guiar-nos en el camí de fidelitat a Jesús, assumint l'estil de l'Evangelí, mitjançant el diàleg, la discreció, la humilitat, la inclusió i integració dels migrants i descartats, un servei que, des de les actituds evangèliques de la misericòrdia i la compassió, hem de fer que entre nosaltres tinguin carta de ciutadania.

Tot això ha de ser possible —ens ha dit des del començament— des d'una Església que posa Déu en el seu centre i viu la unitat interna com a testimoni perquè el món cregui, per això hem d'edificar ponts que afavoresquin noves relacions entre les persones, i enderrocar els murs que encara les separen. Hem d'entendre que només amb una Església així, formada per cristians que ho viuen, podem dir una paraula convincent als altres.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

Departament de la Presidència

Director: Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià

Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra

Lingüista: Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**Natàlia Aldana, Mercè Alonso, Daniel Arasa,
Agustí Borrell, Ángeles Conde, Ramon Es-
padaler, Bernat Folcrà, Manel Gasch, Glòria
Monés, Lorena Pacho, Salvador Pié, Armand
Puig, Josep Rius-Camps, Blanca Serres,
Sebastià Taltavull, Josep Teixidó, Francesc
Torralla, Josep Maria Turull**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-
cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon
industrial El Cementiri. Tel. 938 788
403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT
FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79
ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada perLes opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari

Agenda

Barcelona

ARQUITECTURA SACRA

El **dimecres 21 de maig**, a les 16.00,
fòrum sobre *La gestió del gran patri-
monio sacro. La Sagrada Família* amb
Jordi Faulí, Juan Ignacio Eskubi i
Chiara Curti a l'Aula Magna de la
UIC Barcelona School of Architec-
ture (Campus Barcelona).MONESTIR DE SANT PERE DE LES
PUEL·LESEl **dimecres 21 de maig**, a les 20.00,
dansa contemplativa; el **cap de
setmana del 23 al 25**, recés *Camí
de contemplació* seguint el mètode
de Franz Jalics amb Glòria Andrés
i Rosa Suriñach; el **diumenge 25**, a
les 17.00, concert del Cor Lerània
(activitatspuelles@gmail.com).

GAUDÍ

El **dijous 22 de maig**, a les 19.30,
conferència de José Manuel Al-
muzara *Gaudí i l'esperança* a l'esglé-
sia de Santa Maria de Montalegre (c/
Valldonzella, 13 - Barcelona).

MIL·LENARI DE MONTSERRAT

El **dijous 22 de maig**, a les 20.00,
Bach, Vivaldi i Händel amb l'Esco-
lania de Montserrat, la Capella de
Música de Montserrat, l'Orquestra
del Miracle i Juan de la Rubia, al Petit
Palau del Palau de la Música Cata-
lana de Barcelona.

PELEGRINS DE L'ESPERANÇA

El **dissabte 24 de maig**, a les 10.30,
formació i pregària sobre *Laics en el
cor del món "Apostolicam actuosita-
tem"* amb M. Mercè Sardà a l'Escola
TP Xavier (av. Francesc Cambó, 12
- Barcelona).

INTERIORITAT

El **dissabte 24 de maig**, a les 10.30,
espai de silenci i pregària al Casal
Don Bosco del centre salesià Mar-
tí-Codolar de Barcelona. Més infor-
mació: tel. 616 947 158.

Girona

PASQUA DEL MALALT

El **diumenge 18 de maig**, a les 17.00,
fira de l'esperança a la plaça de la
parròquia de Sant Narcís de Girona;missa presidida pel bisbe fra Octavi
Vilà.

NICEA

El **dimecres 21 de maig**, a les 18.30,
conferència *L'emperador Constantí i
el Concili de Nicea: 1.700 anys* amb
Lluís Buscató i Jordi Bohigas a la
Biblioteca Pública de Girona Carles
Rahola.

Sant Feliu de Llobregat

FORMACIÓ I DIÀLEG

El **dilluns 26 de maig**, a les 21.00,
sessió sobre *Ciència i fe, en diàleg*
amb Mn. Emili Marlès a la sala Mn.
Joan Vinyeta de Vilafranca del Pe-
nedès.

Solsona

ORDENACIÓ DIACONAL

El **diumenge 18 de maig**, a les 18.00,
ordenació diaconal de Rui Jorge
Marques Freire a l'església de Sant
Miquel i Sant Vicenç de Cardona.

Tarragona

ESPERANÇA

El **divendres 23 de maig**, a les 19.00,
conferència *Comentar "Spes non con-
fundit". Crides, ancorats a l'esperança*
amb Mn. Joan Miquel de Rivas a la
parròquia de Masllorenç.

BÍBLIA

El **divendres 23 de maig**, a les 19.00,
xerrada de Begonya Palau sobre *La
fraternitat a la llum de la Paraula de
Déu* a la sala auditori Carulla-Font
de l'Espluga de Francolí.

GAUDÍ

El **diumenge 25 de maig**, a les 19.00,
missa en acció de gràcies pel vene-
rable Antoni Gaudí presidida per
l'arquebisbe Joan Planellas a l'es-
glésia prioral de Sant Pere Apòstol
de Reus.

Vic

CATALONIA SACRA

El **dissabte 24 de maig**, a les 11.30,
visita guiada *Marededéus gòtiques de
Prats de Rei* amb Marta Crispí (reser-
ves@cataloniasacra.cat).

FRA MIGUEL ÁNGEL HERNÁNDEZ
Prior general dels agustins recol·lectes

D'esquerra a dreta: fra Gabriel Ferlisi, prior general dels agustins descalços; fra Alejandro del Moral, prior general dels agustins; Robert Prevost, i fra Miguel Ángel Hernández, prior general dels agustins recol·lectes, el dia que l'actual Lleó XIV va ser creat cardenal.

“La continuïtat amb el pontificat de Francesc està més que assegurada”

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Francesc era jesuïta; Lleó, agustí. La seva elecció ha estat acollida amb molta alegria per part de la vida religiosa, especialment a l'orde dels agustins. De la mà de fra Miguel Ángel Hernández, prior general dels agustins recol·lectes, recollim les primeres impressions que ha suscitat la seva elecció en la família agustina.

Què suposa per a l'Església que un altre religiós sigui el nou Successor de Pere?

Me n'alegro moltíssim. És veritat que qualsevol que hagués estat el Papa, religiós o no, ha de comptar amb la vida religiosa, que és l'avantguarda de l'Església. Són els religiosos els que van a llocs més recòndits, més remots o on no vol anar ningú. Els religiosos som missioners i anem, com diu sant Agustí, on l'Església necessita. Que el Papa sigui religiós significa que entenem, comprem, molt més el que suposa la vida religiosa.

Què destacaria del nou Papa?

Vaig tenir l'oportunitat de saludar-lo quan el van crear cardenal i la percepció que en vaig tenir és que és un home una mica tímid, senzill; un home de diàleg, missioner, que té experiència pastoral i de govern perquè ha estat general de l'orde de sant Agustí, ha estat bisbe missioner a Chiclayo, al Perú; és un home que donarà continuïtat a aquesta Església sinodal de Francesc i és un home que ha començat parlant-nos de la necessitat de bastir ponts, de dialogar. És un home que treballarà per la pau.

Per tant, en la línia del papa Francesc...

La continuïtat amb el pontificat de Francesc està

més que assegurada, tot i cal no oblidar que Lleó XIV és el Successor de Pere. És veritat que a l'Església no es donen grans ruptures d'un papat a un altre. Ha de ser un continuador del papa Francesc però amb el seu estil, la seva empremta, el seu caràcter, el seu carisma. Tendim molt a encasellar, a etiquetar... deixem que Lleó XIV sigui Lleó XIV i deixem-nos sorprendre pel que l'Esperit té preparat per a la seva Església.

En aquests moments de crisi mundial, què ens diu la figura del Papa?

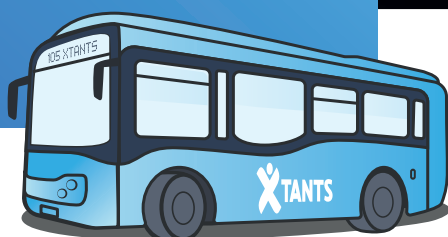
Em ve al cap aquella imatge de Trump i Zelenski asseguts a la basílica de Sant Pere després del funeral de Francesc, dialogant. Estic segur que Lleó XIV és un Papa de consensos, de diàleg, d'aliances... que sabrà assegurar amb tots, escoltarà i treballarà per la pau perquè l'Evangeli és bona notícia de la pau. Ell, com a successor de Pere, està cridat a ser constructor d'aquesta civilització de l'amor i de la pau. Sabrà posicionar-se en cada conflicte i en cada situació que es viu al nostre món en aquests moments de tensió; sabrà dir una paraula des de l'Evangeli que anirà en la línia del consens, del diàleg, de l'escoltar-nos, de treballar plegats per un món més segur.

Quin missatge envia el seu nom: Lleó XIV?

El seu antecessor en el nom, Lleó XIII, va ser l'home que va sistematitzar la Doctrina Social de l'Església (DSE). Va ser el moment en el qual amb més força la DSE va aparèixer al pontificat. Va ser un home que va treballar per la justícia social, pels drets dels treballadors i em sembla que el fet que el cardenal Robert Prevost hagi volgut escollir aquest nom ens està dient que és molt important que continuem treballant per la justícia, pel progrés, pels drets dels treballadors, per la dignitat de tots els homes... ens envia un missatge de quines són les seves preocupacions, ens mostra el cor sensible que té Lleó XIV per la DSE i per les necessitats del món, dels treballadors i dels homes que viuen amb més dificultat.

Quan marques
la 'X' de l'Església
a la declaració
de la renda, el teu ajut
arriba més a prop
del que et penses.

Tan a prop, que hem creat
la Línia 105 Xtants
per ensenyar-t'ho.

 XTANTS

Descobreix-ne més a:

linea105Xtants.es

